

... พระสัทธรรมย้าเตือนใจ ...

ธัมมทเทศ ๔

๑ โลกคือหมู่มสัตว์
อันชราเป็นผู้นำ
นำเข้าไปใกล้ความตาย
ไม่ยั่งยืน

๒ โลกคือหมู่มสัตว์
ไม่มีผู้ป้องกัน
ไม่เป็นใหญ่จำเพาะตน

๓ โลกคือหมู่มสัตว์
ไม่มีอะไรเป็นของตน
จำต้องละทิ้งสิ่งทั้งปวงไป

๔ โลกคือหมู่มสัตว์
พร่องอยู่เป็นนิตย์
ไม่รู้จักอิม
เพราะเป็นทาสของตัณหา

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนาของ

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมฺมปาโล

รัฐपालสูตร พระไตรปิฎกฉบับหลวง เล่มที่ ๑๓ ข้อที่ ๔๔๖ หน้า ๓๐๙ - ๓๑๐

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมฺมปาโล ได้แสดงธรรม “ธัมมทเทศ ๔” ไว้ในพระธรรมเทศนา ชื่อกัณฑ์ “พระรัฐपाल”

ภาพแสงฉัพพรรณรังสี

เปล่งรัศมีจากพระประธานปางสัพพัญญูเสวยวิมุตติสุข

ถ่ายภาพขณะที่

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

แสดงพระธรรมเทศนา

เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๓๘

“แสงของพระพุทธเจ้าเป็นหนึ่งในเอกภาพ
หมายถึงแสงปัญญาท่าน ส่องเห็นเจตสิก รูปนิพพาน
อยู่ในสภนรกกายอันกว้างศอกยาววาหนาคีบของสรรพสัตว์”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

**“พระพุทธเจ้าของเรา
และพระอรหันต์ทุกๆ พระองค์**

**ท่านดับกองนามรูปใหม่โนทวาร
ให้ขาดสะบั้นไปในวิถิปัดตนนั่นเอง
จึงได้บรรลุเข้าถึงองค์ฌานสัญญาเวทิตนโรธ
คือเข้าถึงซึ่งพระนิพพานอันเป็นยอดพระอมตธรรม
เสวยวิมุตติสุขไปชั่วนิรันดร”**

(จากหนังสือ คัมภีร์นิพพาน วิธีการสร้างของพระพุทธเจ้า)

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโถ

“พระพุทธเจ้าของเราให้เพียรพยายามปฏิบัติธรรม
จนกระทั่งเข้าถึงจุดหนึ่ง คือจุดปรมาณูอันบริสุทธิ์
คือใจของเราเนี่ย อันบริสุทธิ์

นี่ปรมาณู คือปรอทภายนอกอันไม่บริสุทธิ์
มันเคลือบ...มันเคลือบมันแฝงอยู่
ฝาเข้าถึงจุดนั้นเลย
มันก็ดับลงได้ ล็อกมันได้

อันนี้เป็นธรรมชาติ เป็นธรรมชาติอันวิเศษ
ธรรมชาตินี้ประณีตนัก ธรรมชาตินี้วิเศษ
พระพุทธองค์ก็ตรัสไว้
อันนี้มีอยู่ในตัวคนของแต่ละคน”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาโถ

(จากกัณฑ์ : กำเนิดจักรวาล – โลก – สัตว์ – มนุษย์ – ศาสนาและกฎอจินไตย ๒๕๓๗)

**“หลวงพ่อบุญที่พึ่งลงแล้ว หลวงพ่อจะขอเอาประโยชน์เดียว
จะไม่หลงเหลือเซียวรี ทว่าเขาส่งคายนาไว้ในพระไตรปิฎก”**

“พระพุทธรองค์ทรงตรัสขึ้นมา เป็นปฐมพุทธราชาของพระองค์ ไม่ใช่ขอเนกขา
อเนกขานั้นเป็นวรรคสอง วรรคหนึ่งซึ่งไม่มีใครเขาเอามาเทศน์กันทั่วทั้งแผ่นดินไทย
ไม่มีใครเทศน์ หลวงพ่อจำได้แต่ภาษาไทย มันไม่ได้จำหรือท่านทั้งหลาย หลวงพ่อ
ไม่ได้จำ ทำไม่ได้จำ เพราะความสนใจจะได้อาญาสิทธิ์ มันวิ่งตบ
เข้าในสมองเลย นั่นขนาดนั้น

พระองค์จึงอุทานออกมาเป็นปฐมพุทธราชาของพระองค์ว่า

**“โอ้ เจ้ากิเลสตัณหาอาสวะทั้งปวงเอ๋ย
แท้ที่จริงเจ้าก็เกิดจากความคิดนี้เอง
ต่อแต่นี้ไป**

ปฐมพุทธอุทาน ที่หายไปจากพระไตรปิฎกฉบับปรับปรุงใหม่

**ข้าจกไม่คิดถึงเจ้าอีกเลยเป็นอันขาด
พอกันที่สิ้นสุดกันที่
สังสารวัฏอันแสนจะจอมปลอม”**

เห็นไหมหลวงพ่อบุญจับเอาได้ แต่ก็ยังไม่รู้ มาปฏิบัติมาถึงด้วยตนเอง
จึงรู้เช่นเห็นชาติว่า สิ่งทั้งหลายทั้งปวง เกิดแต่ความคิดทั้งนั้นเลย”
(จากกัณฑ์...การรู้กับการตรัสรู้)

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาโก

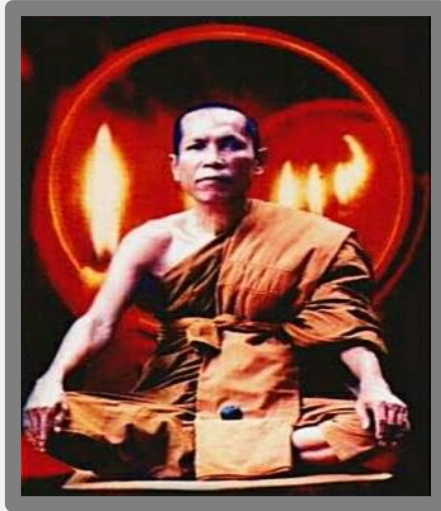
“ ถ้าเราไม่รู้จุดหรือรู้สมุฏฐานการเกิดของใจนั้น
หลงปู่ก็ยิ่งเคยเทศน์ในวงปริวาสฯ ทุกครั้งเสมอไป

เลิก...เลิกปฏิบัติธรรม

อย่าไปปฏิบัติให้มันเสียชื่อเสียงขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ทุกสายไป...ถ้าไม่รู้จุด ไม่รู้สมุฏฐานของใจ มันเกิดมาจากไหนนะ
ใจมันต้องมีที่เกิดซิ ไม่ใช่เกิดที่หัวใจด้านซ้าย ”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมฺมปาโล

(จากกัณฑ์ วิธีปฏิบัติกรรมฐานพอสังเขป)

ความคิด อันเป็นตัวสมุทัย

เพ่งสติเข้าไปที่จุดสังขารการปรุงใจให้คิด...ตรงดั่งจมูกหัก

.....

ความคิด เกิดผุดขึ้น มันปรุงแต่งเกิดขึ้น มันผุดขึ้นมาเลย
เกิดในลูกตานั้นเองใน..ตาใน ตาในหรือใจ..อยู่ระหว่างนัยน์ตาทั้งสองข้าง
เรียกว่าหทัยประสาท...ตรงดั่งจมูกหัก

.....

ตัว ลิต หมายถึง หทัยประสาททางมโนทวาร
เรียก มโนทวาร ก็ได้ อยู่ระหว่างนัยน์ตาทั้งสองข้าง...ตรงดั่งจมูกหัก

.....

ที่อยู่ของใจ ที่แท้ใจ นี้อยู่ในตาใน แต่เลยวิถีปัจจุบันอารมณ์เข้าไป
อยู่ในหทัยประสาท...ตรงดั่งจมูกหัก

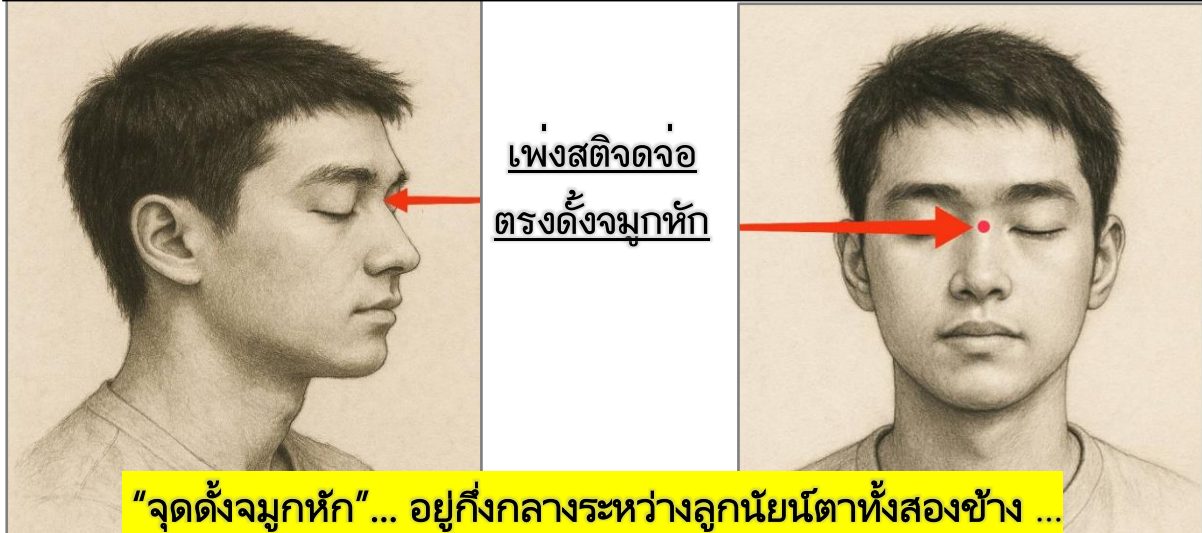
.....

ในตา ของคนเรานั้นมันมี ม่านมิด อยู่ม่านหนึ่งอยู่ข้างใน
ก็ตรงนี้แหละเป็นฝ้า เป็นม่านบังจักษุตาในของเราไว้
เปิดฝ้าจักษุออก จึงจะมีพรหมจรรย์อันบริสุทธิ์ผุดผ่อง
ธรรมะของพระองค์นั้น เป็นธรรมะที่ว่า
เปิดหาพรหมจรรย์ จึงจะลบกิจพรหมจรรย์”

... คำสอนของหลวงปู่ศากยโกตถก อมมปาโล ...

... จุดการเพียรเพ่งฅมานสติ ...

คำสอนของ...หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

“ วิธีเพ่งฅมาน อย่าให้ถึงหัวคิ้ว เพราะตรงหัวคิ้วมีเส้นประสาทพอยเต็มไปหมด เป็นเส้นประสาทที่ออกมาจากใต้ลูกนัยน์ตา เรียกว่าตาในนั่นเอง เมื่อเราผ่าน ธรรมเบื้องต้นมาแล้ว เกิดนิพพิทาความเบื่อหน่ายในร่างกายตนเองและร่างกาย ผู้อื่น ให้รวมสติของตนมาเพ่งอยู่จุดเดียวตรงตั้งจุมุกหักให้เห็นอารมณ์ทั้งความ คิดปรุงแต่งอย่างชัดเจน สุ่มันอยู่ตรงนี้แหละ ทวารทางอื่นๆ หึ่งห่าปส่อยเลย ไม่ ต้องยุ่งเกี่ยวกันไม่ต้องวกไปวนมา จี้จุดเข้าจุดเดียวเพ่งมหาสติปัญญาสูตรทั้งสี่ ตอนให้รวมลงเป็นจุดปลายเข็มอยู่ในหทัยทวารตรงตั้งจุมุกหักของตนแห่งเดียว เท่านั้น จุดนี้แหละคือราชบัลลังก์ คือวิมานทองของพญามารมีจุดเดียวเท่านั้น มันปรุงแต่งอยู่ที่ความคิด อยู่หทัยประสาท วับๆ แวมๆ เท่านั้น ถ้าปราบมันลงได้ ตรงนี้ นั่นคือความพ้นทุกขมันก็อยู่ตรงนี้ เมื่ออินทรีย์แก่กล้าแล้วก็ตัดสามตอน ในมหาสติปัญญาสูตรนั้นทิ้งเลย คือกายานุปัสสนา เวทนานุปัสสนา จิตตานุ- ปัสสนา มาเพ่งสู้ในบถัมมานุปัสสนาอย่างเดียว ถ้าจะเอาบรรลู่ให้ถึงขั้นอุกฤษฏ์ ให้เข้าอรหัตมรรค อรหัตผลแล้ว สู้กันอยู่จุด เดียวนี้เลย อยู่ตรง ‘มโนทวาร’ จุดเดียว...ตรงตั้งจุมุกหัก นี้และคือ เอกายนมรรค มหาสติปัญญาสูตรอย่างแท้จริง นี้แหละคือความสลับ อันมหัศจรรย์ของการตัดภพตัดชาติ ของการเวียนว่ายตายเกิดอย่างเฉียบขาด มีอานภาพได้บรรลู่ถึงองค์ฅมานสัญญาเวทิตนโรธ เป็นฅมานที่ ๙ ”

“เพ่งตรงหัวคิ้วก็ไม่ได้นะ”

“เพ่งตรงหัวคิ้วก็ไม่ได้นะ
หัวคิ้วเขาเป็นกระดุก
ที่หนาอยู่นี่
และก็เป็นที่ว่าสายประสาท
เขาผ่านมาเท่านั้นนะ
เพราะว่าหลวงพ่อรู
เมื่อถึงแล้ว คือว่า
เส้นประสาททุกเส้นนี้
เขาจะเชื่อมโยงเข้ามา
ใต้ลูกนัยน์ตาทั้งหมด
นี่เรามาเพ่งผ่านตรงหน้าผากนี้
เรียกว่าตรงนี้
เป็นอารมณ์ของจิต ของความคิด
มันคิดเข้ามาอยู่ตรงนี้
สติก็เลยมาอยู่ตรงนี้
มันออกไม่ได้ มันไม่ใช่รูของมัน
รูของมันอยู่ตรงนี้ ตรงตั้งจมูกหัก
ต้องเอาไว้ตรงนี้ เพื่อให้ชำนาญ”

ถอดคำพระธรรมเทศนาบางตอน
ของ..หลวงปู่สาวกโลกอุดร รมมปาโล
ชื่อกัณฑ์ : กรรมฐานเฉียบขาด

“ ฉะนั้นการเพ่งสติ หรือเพ่งสติของตนให้เป็นกำลังฌานชนิดนี้นะ
ก็ขอให้ท่านทั้งหลาย รู้ว่ามันเป็นวิธีใหม่ในยุคปัจจุบันของเรา
แต่เป็นวิธีเก่าเมื่อครั้งพุทธกาล นั้นแล.

หลวงพ่อกับเอาได้ จับเอาในพระไตรปิฎกนั่นแหละ จับเอาพระพุทธานุสิต
ตรงไหนที่มันเกี่ยวข้องเช่นนี้ หลวงพ่อก็ได้จับเอา แต่ก่อนๆ นะ ถ้าหลวงพ่อไปเจอ
ใครนะ สมัยเดินธุดงค์พงป่าอยู่นั้นนะ ไปเจอใครพูดเรื่องฌานนี้ หลวงพ่อจะไม่อยู่
ด้วยละ ไม่ใช่เกลียดไม่ได้ชังท่านหรอก แต่หลวงพ่อบอกว่าหลวงพ่อกำไม่ได้เรื่องฌาน...

แท้ที่จริงคำว่า ‘ฌาน’ ก็แปลว่า ‘เพ่ง’ นั่นเอง

เพ่งสติของตน ก็เพ่งสติของตนนี้แหละ

เข้าไปดับสังขารการปรุงคิดนี้แหละ

จุดสุดท้ายอดมันอยู่ตรงนี้

ส่วนวิธีการปฏิบัติเบื้องต้นนั้นไม่ขัด ไม่ขัดเลย จะเป็นพุทธานุสิต ัมมานุสิต
สังขานุสิต จาคานุสิต ศีลानุสิต เหล่านี้ใช้ได้ทั้งหมด..ใช้ได้ทั้งหมด”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร รมมปาโล

* มรณสมุจเฉทปาน *

(มอ - ระ - นะ - สะ - หมุด - เณด - ทะ - ปะ - หาน)

“ตายอย่างผู้ประเสริฐ ตายอย่างผู้มีชัย
ดับลงได้ มันถึงจะวิเศษ”

“การตายของคนมี ๒ วิธี คือ ตายก่อนตาย
หมายความว่า หากกิเลสตัณหาใหม่มีตายเสียก่อน”

หลวงปู่สวางโลกอุดร ธมฺมปาโล

(จากกัณฑ์ : พระอัญญาโกณฑัญญะและวิสุทธิ ๗)

** ชาตិขยมรณะ **

(ชา - ตี - ขะ - หุขะ - มอ - ระ - นะ)

“ตายทั้งกิเลส ตัณหา ราคะ ยังไม่ได้ทำให้สิ้นสุด

ท่านเรียกว่า ชาติขยมรณะ

เรียกว่าตายสิ้นภพสิ้นชาติ ไปเพียงชาติหนึ่งๆ เท่านั้น
กิเลส ตัณหา วิบากกรรมนะ มันจะพากลับมาเวียนว่ายตายเกิด
เอาป่าช้าอีกต่อไป ไม่มีภพไม่มีชาติที่จะสงบจบสิ้นลงได้เลย”

(หลวงปู่สวางโลกอุดร ธมฺมปาโล จากกัณฑ์ : วิสุทธิ ๗)

**“...โดยมากแล้ว คนมาติดกันส่วนมาก ฌานที่ ๕
ว่างเปล่าไปทั้งโลกเลย
จึงเรียกว่าอากาสาณัญจายตนฌาน
อากาศก็หาที่สิ้นสุดหยุดลงไม่ได้เลย**

**นี่โดยมากแล้วนะคนมาติด
ในฌานนี้แหละเป็นส่วนมาก
ถ้าฟังเรื่องฌานนะ เห็นว่าเป็นของว่างๆ เปล่าๆ
ก็เลยทอดทิ้งซะ ไม่ฟังต่อไป
ที่นี้พวกลูกศิษย์ลูกหาของหลวงพ่อ
ฟังต่อไป..มันว่างๆ ไม่มีอารมณ์นั้นแหละ
อารมณ์คืออะไร
อารมณ์ ก็คือ ตัวสติของตัวเอง
นั้นยังมีตัวรู้อยู่ ”**

หลวงปู่ดาวกโลกอุดร ฐมปาโล

(จากกัณฑ์ : ดับความคิดให้ตรัสรู้)

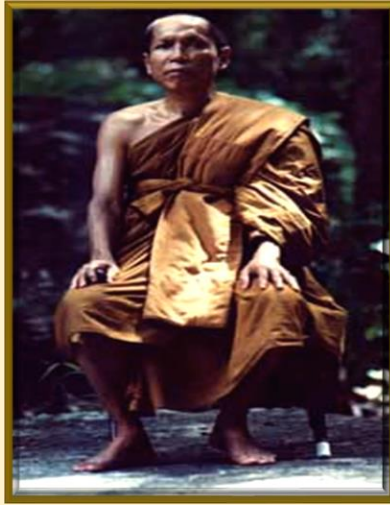
**“ความตั้งปณิธานคืออธิษฐานบารมี
ตั้งปณิธานไว้อย่างไรก็เอาตามนั้น”**

“ แท้ที่จริงแล้ว ศีล สมาธิ ปัญญา เขารวมพลังกันเข้าไปแล้ว
เรียกว่าอริยมรรคสมังคี หรือเรียกว่า
อริยมัคคญาณของพระองค์
รวมเข้าไปแล้วเรียกว่าเป็น
สัมโพชฌงค์องค์แห่งการตรัสรู้
โน่น..เป็นสติสัมโพชฌงค์ เป็นธัมมวิจยสัมโพชฌงค์เข้าไปแล้ว”

วิธีประพฤติธรรมกรรมฐานที่แท้จริง
ต้องใช้วิริยะ คือความเพียรบากบั่น
สัจธรรมขององค์เอกสัมพัญญ
เป็นธรรมที่พิสูจน์ได้ ”

หลวงปู่ดาวโลกอุดร อมมปาโถ

(จากกัณฑ์ : ธิเบตสนาญาณ ๙)

"ที่อยู่ของใจ

ที่แท้ใจนี้ อยู่ใน..ตาใน นี้

แต่เลยวิถีปัจจุบัณอารมณ์เข้าไปนะ

หลวงพ่ोजึงจับได้ในตรงนี้ จับเอาเลย

นี่จับเอาโดยความสงบ

จับเอาพิจารณาเอาคนเดียว..นี่แหละปัญญา

ลองใช้ปัญญาของเรา

คือว่าคำสอนอาจารย์ต่างๆ นั้น

ท่านก็สอนมาหมดแล้ว สอนไม่ถูกสักอย่าง

หลวงพ่ोजึงใช้ปัญญาเอา

ที่นี้อยู่คนเดียวคิดหนัก

คิดเข้าเท่าไรตาถลนไปข้างนั้น

คิดไปถลตตาถลนไปข้างนี้

แต่สำหรับผู้บรรลุถึงองค์ฌานนิโรธสมาบัตินั้น

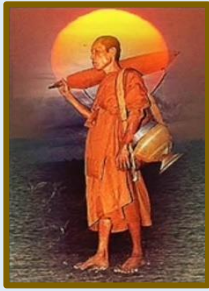
นัยน์ตาของท่านจะนอนสงบนิ่ง

ไม่มีการลอกแลกแต่ประการใด

เห็นไหมมันต่างกันอย่างนั้น คุณวิเศษต่างกัน"

หลวงปู่ดาวกโลกอุดร ฉมบปภาโต

(จากคัมภีร์ : ย้าการปฏิบัติ)

**“... มีการเรียนต้องมีการจบ
บวชพันทุกขี้ไม่ได้ ก็มีค่าเท่ากับไม่บวช ”**

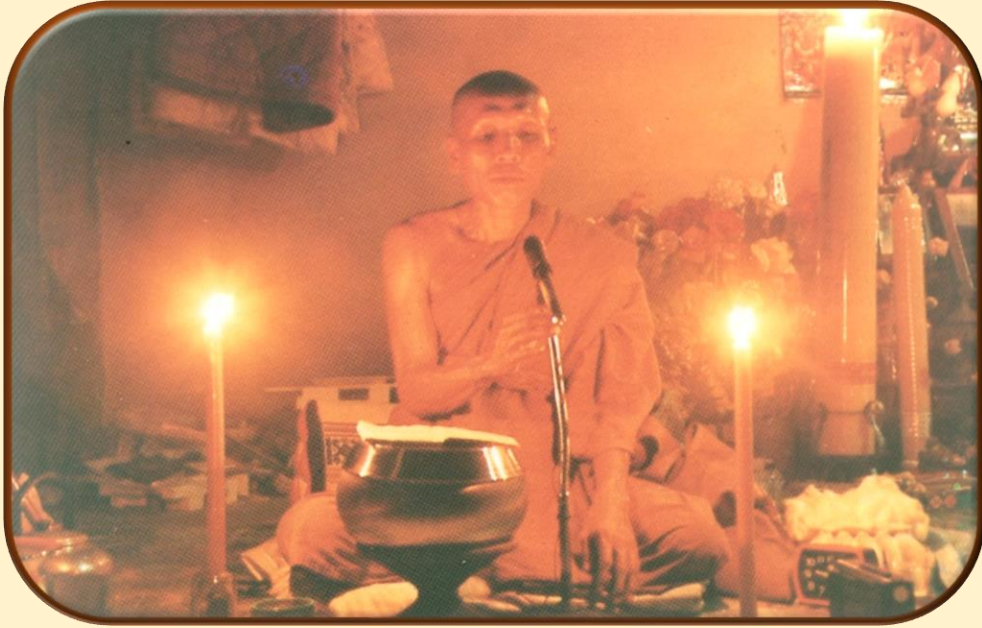
(จากพระธรรมเทศนาหลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล : ชื่อกัณฑ์..ย้ำการปฏิบัติ)

**“ บวชพันทุกขี้ไม่ได้นะ
ให้ตายเสียดีกว่าอยู่
นี่คือสังจะสาวกโลกอุดร
ถึงขนาดนั้น มันเหลือหมกเหลือใจ
พูดเกมลาวเกมไทย
กิเลสต้นหามันเผาผลน
ต้องเอาถึงขนาดนั้นนะ**

**นี่แหละคือลูกพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
พระองค์ชอบคนทำทายเป็นอย่างนี้แหละ
เพื่อจะสืบต่ออายุพระพุทธศาสนาของพระองค์
ให้ไปในทางที่ถูกต้องได้ ”**

**การออกเที่ยวเทศนาของสาวก
เพื่อขอยกพระพุทธศาสนา
เพื่อเชิดชูศาสนา
ให้เจิดจ้าไปชั่วนิรันดร**

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

สมาธิตัวเอกนี้แปลว่า มีใจมั่นคง มีใจแน่วแน่

ส่วนสมาธิในอริยาบถปฏิบัตินั้น ก็เป็นอีกสมาธิหนึ่ง
ขนิภสมาธิ อุปะจารสมาธิ อัปปนาสมาธิ เหล่านี้เป็นต้น
นี้เรียกว่าสมาธิในระหว่างอริยาบถปฏิบัติ”

หลวงปู่ดาวกโลกอุดร อมมปาโล

(จากกัณฑ์อิทธิบาท ๔ มหาสติปัฏฐานสูตร)

ขั้น ๕

• กรณีสถานเฉียบขาด •

"ในวงปฏิจจสมุปบาทนั้น พระพุทธองค์
ทรงยกเอาเจตสิกตัวสังขารขึ้นก่อนเลย
ซึ่งมีวิชาอาสวะเข้าประกอบ
แล้วก็มาปิดบังตานี้ เหมือนเมฆก่อนมหิมา
ปิดบังดวงอาทิตย์ไว้ไม่ให้ส่องแสงรู้อะไรเลย

ปิดบังตัววิญญานนั้นแหละ
จึงตกอยู่ในอำนาจของเจตสิกทั้งหมดเลย

เจตสิกคือความคิดนี้แหละ
จึงตกอยู่ในอำนาจของมัน จึงเวียนวนทนทุกข์
ไปกับกองกิเลสตัณหาอยู่รำไป"

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมมปาโล

(จากกัณฑ์...ขั้น ๕)

**“แต่สรรพสัตว์ทั้งหลาย ก็ยังข้องอยู่ในขั้น ๕
เรียกว่าอุปทานขั้น
ยึดมั่นถือมั่นว่าเป็นเราเป็นเขา
อยู่วันยังค่ำคืนยังรุ่งตลอดไป
ด้วยอำนาจของการปรุงแต่งนั่นเอง
คือเจตสิกในท้องเรื่อง
ซึ่งถูกย่อมาแล้ว
จากอวิชชา ความไม่รู้
คือความโง่เขลานั้นเอง
เรียกว่าอุปทานขั้น”**

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาโล

(จากกัณฑ์..ขั้น ๕)

ถอดคำจากพระธรรมเทศนาบางตอน
ของหลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

นาทีที่ ๓.๓๐

“ถ้าไปฟังเรื่องปรมาณูอย่างที่อาจารย์ท่านว่านะ เห็นแสงวาบออกไป
อันนั้นเป็นนิมิตนะ เป็นนิมิตของปรมาณู เป็นนิมิตออกไป ถ้าเราไปจับนิมิตนี้
ไม่ได้ นิมิตนี้จะเป็นโอกาส เป็นอะไรก็ช่าง ไม่ถือ..คือหลวงพ่ไม่ให้จับ ไม่ให้
จับนิมิต นี่ละผิดตรงนิมิตนี่ละ”

นาทีที่ ๖.๑๐

“หลวงพ่ฟัง ตัวนี้ออกแสงผลึบผลึบๆ ไอ้คนไม่มีนิมิตชะด้วย
หลวงพ่ก็บอกว่า ถ้าพูดเป็นภาษาคนได้นะ หลวงพ่ก็บอกว่าไม่ต้องการ
ไอ้นิมิตมากวน

หลวงพ่จะจี๊หาใจ เห็นไหม เรื่องของเรื่องให้ความสุขเราได้นะนิมิต
เพราะไปเกาะแล้วให้ความสุข คนไปติดในนิมิตใจใหม่ว่าเป็นจริง

ฉะนั้น หลวงพ่จึงว่า ไม่เป็นจริงสักอย่าง
ถ้านิมิตนั้นปรุงแต่งออกมาเป็นคน เป็นสัตว์ มันจะเป็นให้เราดู”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

(ชื่อกัณฑ์ “หลงนิมิต คือหลงสังขารชั้นธ งาม - ตอน ๓”)

ถอดคำจากพระธรรมเทศนาบางตอน
ของ...หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

นาทีที่ ๗.๓๐

“ถ้าเราหลงนิมิตนะ มันก็หลงสังขารชั้น ๕
สังขารแปลว่าตัวปรุงแต่ง ถ้ามันปรุงแต่งดีนะ
เป็นปรุงแต่งส่วนดี เป็นนิมิตให้เราเย็นใจสบายใจ
หลวงพ่อกำลังเสียหลักตรงนี้แหละ เกือบตาย เกะไม่ได้คลายไม่ออก”

นาทีที่ ๘.๑๐

“ถ้ามีข้อพิสูจน์ว่า ถึงได้นิมิตก็จริง มีอานิสงส์ไม่นาน
คือเอานิมิตไปประกบ มีอานิสงส์สุขเย็นสบายใจ
ไม่นาน ตัวอัปนาสมาธินั้น
คือว่าสมาธิอันแน่นแฉะ ยังมีอารมณ์อยู่นั้น
ตกอยู่ที่ฌาน ๑, ฌาน ๒, ฌาน ๓ ยังมีอารมณ์ประกบ
ฌาน ๔ นั้นก็ยังมีอารมณ์ประกบอยู่
คือว่าถ้าอาศัยนิมิตอยู่ ก็แปลว่าไม่ถึงจุดหมายปลายทางนะ
มีศัพท์ยืนยันว่า
*อนิมิตตวิโมกข์ คือว่า โอภาสแสงสว่างข้อแรกเสียด้วย
ตัวญาณัง คือว่ามีปัญญาญาณอันแก่กล้า ปัญญาที่เป็นนิมิตนะ”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

ชื่อกัณฑ์... “หลงนิมิต คือหลงสังขารชั้น ๕ ถาม - ตอบ ๓”

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา
ของ...หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

“การตรัสรู้ขององค์เอกสัมพัญญสัมมาสัมโพธิญาณนั้น ไม่ได้
ตรัสรู้ด้วยทวารภายนอก คือตา หู จมูก ลิ้น กาย แต่ประการใด

พระองค์ตรัสรู้ด้วยตาใน คือว่าตาใน ไม่ใช่ด้วยตาเนื้อ คือว่า สำหรับอายตนะภายนอกตา
หู จมูก ลิ้น กายนั้น เป็นแต่เครื่องรับอารมณ์ทอดผ่านเข้ามาหทัยทวารตรงตั้งจมูกหักแบบ
ชนิดรวดเร็ว นับหนึ่งไม่ถึงสอง ไม่มีการผัสสะอยู่ ณ ที่ใดเป็นอันขาด...นี่คือคำประกาศิต
ของสาวกโลกอุดร ผู้สืบท่ออายุพระพุทธศาสนา... ขอทำความเข้าใจอีกว่า ในร่างกายอัน
กว้างซอก ยาววา หนาคืบของเรานั้น นอกจากที่ว่า ตั้งจมูกหักไปแล้ว นอกนั้นเป็นอารมณ์
ของจิตของความคิดทั้งนั้น เขาจะไม่ไปผัสสะอยู่ส่วนใดส่วนหนึ่งเป็นอันขาด นี่คือคำ
ประกาศิตแทนสมเด็จพระพ่อของเรา คือพระสัมมาสัมพุทธเจ้า”

ชื่อ กัณฑ์... “พระมหากาล” หน้าที่ที่ ๓๗.๒๘

“ ที่นี้จะวกเข้ามามหากาล ละทีนี้ เมื่อท่านเพิ่งเข้าสู่เนวสัญญานาสัญญายตนะแล้ว เพิ่ง
อย่างหนักหน่วงเลยทีเดียว ไม่ให้กระพริบตาณะนะ จะเปรียบเทียบหลวงพ่อรหว่างปฏิบัติ
ให้ดู หลวงพ่อเพิ่งนี้ ให้ท่านทั้งหลาย คณะลูกศิษย์ของหลวงพ่องงเอาไปเป็นตัวอย่างเพิ่ง
ทั้งๆ ที่หลับตาอยู่นะ ทั้งหลับตา หลวงพ่อไม่ได้ลืมตาหอรอก หลับตาเพิ่งน้ำตามันไหลลงมา
ทั้งสองข้างมันว่าอาบแก้มทั้งสองข้าง น้ำตาไหล แต่ว่าหลวงพ่อก็ไม่มีโอกาสที่จะเอามือมา
ลูบหน้าตาตัวเอง เพราะว่ามันเพิ่งสู้กันนี้ สู้ทุกวันบางครั้งนานๆ เข้าก็มาเซ็ดเหมือนกันแต่
ไม่ใช่ น้ำตา ร้องไห้ นะ เป็นน้ำตาที่ว่ามันถึงมาก มันสู้กันมาก สู้กับอารมณ์เอาถึงขนาดนั้น
แหละ ทำไมหลวงพ่อก็ไม่รู้เลยว่ามันเป็นมันเป็นมันเป็น หลวงพ่อก็ไม่ได้ปฏิบัติเรื่องฉาน
ใจจะไม่ยอม ขาดนี้จะไม่ยอม ธรรมะ ธรรมะ ๘๔,๐๐๐ พระธรรมชั้นธเรเรียนมาแล้วนี้
ที่นี้ใจมันอยู่ตรงไหน **ถ้าหาใจไม่เห็นมันจะไปดับทุกข์ดับกิเลสอะไรได้

เพราะกิเลสมันเกิดมาจากใจ เอ้อ..ต้องหาใจ หาสมุฏฐานที่เกิดของใจเสียก่อน”

“ สิ่งที่ได้มาโดยยากๆ นั้น
มันจะเป็นสมบัติ
อันล้ำค่าของพวกเรา”

หลวงปู่ดาวกโลกอุดร อมมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศา
ของ...หลวงปู่ดาวกโลกอุดร อมมปาโล
ชื่อกัณฑ์ “หวานเป็นลมขมเป็นยา”

นาทีที่ ๑๕.๐๐

“ สิ่งที่ได้มาโดยยากๆ นั้น มันจะเป็นสมบัติอันล้ำค่าของพวกเรา
ถ้าสิ่งไหนได้มาโดยง่ายๆ นั้น
มันเป็นที่ว่าจินตนาการ หรือตามที่คิดไปตามตัวหนังสือ
หรือบทบัญญัติตามเกจิอาจารย์ต่างๆ ที่แต่งไว้”

นาทีที่ ๑๒.๑๘

“ทุกข์ในปรมาตธรรม ท่านหมายเอาความเกิดของความคิด
ของการปรุงแต่งจากจิตจากใจนี้แหละเป็นทุกข์”

นาทีที่ ๒๗.๐๐

“การตัด ไม่ใช่ตัดด้วยปรัชญานึกคิดเอาเฉยๆ
ต้องมีการตัดด้วยอำนาจของการเพียรเพ่ง
ด้วยพลังมานปรมาณูมโนมยิทธิ...จริงๆ
ต้องต่อสู้กันจริงๆ มันถึงจะถูกตัด”

หลวงปู่ดาวกโลกอุดร อมมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา
ของ..หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมมปาโล
ชื่อกัณฑ์ “หวานเป็นลมขมเป็นยา”

นาทีที่ ๒๒.๑๐

”หลวงปู่ประพาศิทธกรรมฐานนั้น ไม่มีโอกาสรู้อะไรเป็นต้นต่อหรืออ้าว
หรือต้นต่อสมุทัย หลวงปู่มาอยู่ที่หลัง...มันมีমনอนธการไปหมด ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น
ถ้าให้รู้ก่อน อินทรีย์จะไม่แก่กล้า หมายความว่า คือให้รู้ก่อนจะหยุดชะงัก

*อวดอ้างว่าตัวเองรู้อย่างนั้นอย่างนี้ ก็เห็นมามากมายกายกองแล้ว อันนี้เป็นภัยของ
พระพุทธศาสนาอย่างหนึ่ง ถ้าใครยังไม่มีสภาวะรองรับจริงๆ

***คำว่าสภาวะรับรองมันก็พูดยาก สภาวะอันไม่มีสภาวะ
นั้นดับลงถึงนิโรธธรรมในอริยสัจสี่นั้น มันเป็นของยากจริงๆ”**

.....
นาทีที่ ๒๗.๓๕

“วิธีการประพาศิทธกรรมฐานในยุคปัจจุบัน จึงเรียกว่าส่วนมากนั้น
ทำสมาธิให้เกิดความสงบ สะอาด สว่างเท่านั้น ถ้าทำเพียงแค่นี้ก็ติดอยู่กับ
ธรรมเบื้องต้น คือว่าติดอยู่ในตัวมรรค ๘ ของพระองค์ ออกไปไหนไม่ได้”

.....
นาทีที่ ๓๓.๑๕

“ฉะนั้นคำสอนทุกวันนี้ ก็เป็นภัยต่อพระพุทธศาสนามากมายกายกอง
คำสอนที่ว่าหีบเอาไปใช้ หรือเอาไปพูดต่างๆ นั้น มันมีมากมายกายกอง

***จิตปล่อยวาง วางเปล่า จิตเต็ม จิตแท้
มันไม่เข้าข่ายในแนวทางของพุทธะ”**

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา ชื่อกัณฑ์ “หวานเป็นลมขมเป็นยา”

ของ...หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

นาทีที่ ๔๒.๕๖

“การตรัสรู้ที่แท้จริง ก็คือความรู้ในการดับนานๆ นั้นแหละ มันขาดสันตติให้เราเห็น
เปล่งรัศมีไว้ ระหว่างเปล่งรัศมีอยู่นั้น ไม่มีการเข้าการออกของทุกข์ของสุข คือว่า
เสี้ยววินาทีเดียวเท่านั้นที่เราปฏิบัติ”

.....

นาทีที่ ๔๗.๒๐

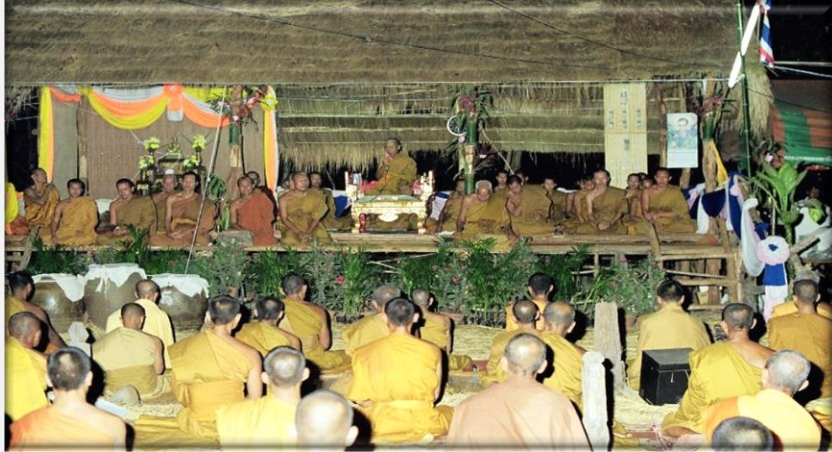
“พระอรหันต์บุคคลทุกๆ พระองค์นั้น *มีเวลานาที ที่จะขาดสันตติดับลง ให้ถึงองค์ฌาน
นิโรธสมาบัติ วันใดวันหนึ่งอย่างแน่นอน*

.....

นาทีที่ ๔๘.๐๐

“ไม่ใช่เรียนเอาเฉยๆ จบมหาเปรียญ ๙ เปรียญ ๑๐ ต่อให้ ๓ หมื่นประโยคก็ไม่ได้
สำเร็จอะไรเพราะว่าไม่ได้มีตัวขาดสันตติ คือขาดสันตติห้วงของอตตะแห่งความ
คิด แต่ความจริงเขาเป็นอนัตตาธาตุอยู่ แต่ปุถุชนไม่มีโอกาสรู้ ต่อเมื่อจะรู้ได้ต้อง
ขาดสันตติในห้วงที่ยาวนานเสี้ยวหนอย..เปล่งรัศมีให้ท่านรู้เห็นอย่างรู้แจ้งแทงตลอด
ปลายห้วงจึงจะเกิดญาณหยั่งรู้ขึ้นมาได้”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา...ชื่อกัณฑ์ “หวานเป็นลมขมเป็นยา”

นาทีที่ ๕๒.๑๘ ...“หลวงปู่เชื่อมั่นในพุทธคำสอนของพระองค์ จะให้ผลอย่าง
แน่นอน นึกว่าจะดับอะไรไม่ดับ มาดับใจตนเอง ตรงนี้แหละคนทำไม่ได้ มาดับใจ
ดับความคิดปรุงแต่ง พร้อมทั้งจิต พร้อมทั้งใจ พร้อมทั้งปัญญา พร้อมทั้งสติ
พร้อมทั้งการปรุงแต่ง ดับขั้น ๕ ทางมโนทวาร

หลวงปู่ไม่เคยพบเคยเห็น ฝ่ายนามธรรมก็ดับ รูปธรรมก็ไม่ทำงานใน
มโนทวารอย่างเด็ดขาด ถึงขนาดนั้น นี่คือการบรรลุเป็นพระอรหันต์บุคคล

** บุคคลชั้นอรหันต์จึงจะเป็นผู้วิเศษ ผู้สืบต่ออายุพระพุทธศาสนา ต้อง
พูดให้ถูกต้องในหลักคำสอนของพระศาสดา”

.....

นาทีที่ ๕๖.๕๗ ...“ถ้าหลวงปู่ไม่ถึงจริงๆ นะนะ มันมีความละเอียดใจ เรียกว่า
มีหิริโอตตัปปะ ตัวนี้พระทั้งหลายยุคปัจจุบันบางองค์นะ ไม่ใช่ทั้งหมดก็ยังมี จะ
อุตรีไปรู้โลกุตตรธรรมอันลึกซึ้ง..แสนจะลึกซึ้งเป็นไปไม่ได้เลย ฉะนั้นที่บางองค์นั้น
เรียกว่าได้ตรัสรู้แล้ว ก็เรียกว่าปฏิจตุสมุปบาท ยอดพระพระธรรมกรรมฐานของ
พระพุทธองค์นั้นก็ไม่กระดิกหูเลย อธิบายก็อธิบายอยู่ในพระไตรปิฎก อธิบาย
เรียกว่ามาถึง “กองนามรูป” นั้นเป็น “รูปนาม” ทั้งนั้นเลยทั่วแคว้นแดนไทย”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาโถ

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา...กัณฑ์ “การรู้กับการตรัสรู้”
ของ...หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมมปาโล

*** “อะไรก็อาศัยความคิดเกิดขึ้นทั้งนั้น เมื่อความคิดดับ

ไปแล้วนั้นนะ เมื่อความคิดดับไปแล้ว ขาดสันตติการสืบต่อ เมื่อแต่ก่อนมันไม่ขาด
มันเป็นสายเดียวกันไปเลย เป็นตัวเดียวกัน

คิดขึ้นมา ก็เป็นเราคิด ไม่ยอมดับ ..ทำไม ไม่ยอมดับ

เพราะเราไม่มีอานุภาพอันใด เราปฏิบัติไม่ถูกต้อง

มันจึงไม่ยอมดับ ใจ่ความคิด ใจ่ตัวความคิดเผาผลาญ ไม่ยอมดับเลย

- นี้ด้วยอานุภาพที่ทำถูก หลวงพ่อทำถูก
- คือว่าพุ่งอย่างสุดวัดสุดเหวี่ยง อย่าลืมนึกว่าอานุภาพของสติทศนิยมขององค์ฌานสติ
นั้น สตินทศนิยมฌานพลังฌานนั้นทศนิยมออกไปได้ เช่นคิดถึงบ้านคิดถึงช่อง คิดไปไกล
เมื่อระลึกอยู่ระหว่างนั้นนะ ทศนิยมของพลังฌานสตินะ จะพุ่งเข้ามาสุดเหวี่ยงเลย ถ้า
ถึงวาระสุดท้ายนะ อย่างหลวงพ่อบิบายเมื่อคืนตัดกระแสได้ ตัดกระแสไม่ให้สืบต่อ
เป็นความคิดเลย แต่ก่อนมันเป็นสายเดียวกันหมด เมื่อตัดด้วยอานุภาพขององค์ฌาน
ลง มันสืบต่อไม่ได้ พระอรหันต์บุคคลท่านถึงรู้ว่า

โอ้..นี่ตัวว่างเปล่าที่แท้จริง ตัวอนัตตาธาตุที่แท้จริง..นั่นเห็นไหม

ปรากฏแจ่มแจ้งอยู่ตรงนั้นเลย

- ขาดกระเด็น
- ขาดพินาศ
- วงปฏิจุจสมุพบาทหมุนไปไม่ได้เลย นั่น..ท่านจึงรู้ว่า”

○ อัตตา เป็นอย่างไร

○ อนัตตา เป็นอย่างไร

ท่านผู้รู้แล้วย่อมพูดไม่มีการสะทกสะท้าน”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนาของ...หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล
ชื่อกัณฑ์ “บารมีคือทำใจให้ตรง”

นาฬิกาที่ ๒๕.๔๓

“พระพุทธองค์เพิ่นตรัสว่า ทุกวินาทีหรือตลอด ๒๔ ชั่วโมง
แต่ละวันหรือ ๑๒ ชั่วโมงในเวลากลางวันนี่นะ
ให้พิสุจน์เจ้าของเม็ง พิสุจน์เจ้าของเม็งนี้

เพ่งเข้าไป เพ่งในใจเฮาน่ะนะ ในความคิดของเขา

มันมีความอยากอียังแน่ะ ในระหว่าง ๑๒ ชั่วโมงนี้

เพิ่นต้องการอียังแน่ เพิ่นฮักผู้ใด ราคะ กามราคะอียัง

มันเกิดขึ้นบ่ ตัวตัณhamันเกิดขึ้นบ่ ความโลภความหลงมันเกิดขึ้นบ่

ให้สำรวจทุกมื่อ...จุดเป็นกระตาศไปเลยตัว

จารึกไว้แต่อย่าให้ใครเห็นก็ได้...อย่าให้ใครเห็นจดไว้

ซิเป็นเครื่องเตือนสติเจ้าของอย่างดีที่สุด

แต่หลวงพ่อสํารวจเจ้าของได้เต้ สํารวจเจ้าของได้

สํารวจเจ้าของได้ในระหว่างปฏิบัติ ในระหว่างปฏิบัติก็ซิฮู้ว่า

ตอนใดผิดตอนใดถูก สํารวจได้แล้วเจ้าของเด้อ

สํารวจเจ้าของได้ ว่าความอยาก ราคะ โทสะ มันเกิดขึ้นจังได้

ก็สํารวจได้ทันที ในระหว่างมันเกิดขึ้นนะ

ได้สติพร้อมทันทีเลย ได้สติพร้อมทันทีว่า

อ้าว...บ่แม่นท่า ไม่เป็นท่า

หาวิธีเอา คนมีปัญญาหาวิธีเอง”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนาของ...หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมฺมปาโล

ชื่อกัณฑ์ “หลงนิมิต คือหลงสังขารชั้นธ งาม - ตอบ ๓”

คำถาม : เมื่อปฏิบัติเพ่งอยู่ มีจิตใจกระวนกระวาย มีความรำคาญใจ
การปฏิบัตินั้นจะเป็นผลได้หรือ จะเป็นผลได้มากหรือน้อย

หลวงปู่ตอบ : อันนี้สำคัญมากข้อนี้ เรียกว่าเมื่อปฏิบัติเพ่งอยู่นั้น
มีจิตใจกระวนกระวาย มีความรำคาญใจ
การปฏิบัตินั้นจะเป็นผลได้มากหรือได้น้อย
อันนี้ชีวิตของหลวงปู่เคยได้รับทุกข์ทรมานมาแล้ว
อย่างโหดร้ายทารุณเลยทีเดียวน
เอ้อ..ถึงจะมีจิตใจกระวนกระวายรำคาญใจ
หรือว่ามีความเจ็บปวดรวดร้าวทางร่างกายและจิตใจเพียงใดนั้น
ก็เพียรเพ่งอยู่เช่นนั้น เพียรเพ่งอยู่เช่นนั้น
เพ่งอยู่ตรงตั้งจมูกหักแห่งเดียว
สร้างพลังปรมาณูเก็บกักพลังปรมาณูธาตุไว้ในตัวของเรานั้น”

“เพียรเพ่งอยู่เช่นนั้น

เพ่งอยู่ตรงตั้งจมูกหักแห่งเดียว”

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนาของ...หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมฺมปาโล

ชื่อถ้อย “การทำลายบารมีตนเอง”

“คนไม่รู้ในจุดนี้ จึงกำหนดวกไปเวียนมา หรือว่า คิดเรื่อยเปื่อยทำให้สูญเสียพลังงานของปรมาณูธาตุที่อยู่ในร่างกายของคนเรา นี่ นั่นแหละทำให้สูญเสียไปเปล่าๆ เรียกว่าทำให้อินทรีย์ของตนหย่อน คิดเรื่อยเปื่อยตามอารมณ์ไปอยู่เสมอนั่นแหละบาง คนคิดมากจนเกินไป จนเรียกว่าเป็นบ้าคลั่ง เลือดคั่งในสมอง อะไรเหล่านี้เป็นต้น แต่สำหรับหลวงปู่สาวกโลกอุดรแล้วไซ้

* ตัดไว้ ตัดมันไว้

** อย่าให้เกิน หัวคิ้ว ** ถ้าถูกหัวคิ้ว ก็ไม่ได้นะ **

*** ลงมาตรงตั้งจมูกหักถึงจะใช้ได้ ***

หรือว่านั่นแหละ ส่ายไปส่ายมาเป็นเรื่องของที่ว่านั่นแหละ

ปุณฺณกำลังประพาศธรรมกรรมฐาน อย่าไปท้อแท้ใจแต่ประการใด”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมฺมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนาของ...หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมมปาโล

ชื่อกัณฑ์ “หลงนิมิต คือหลงสังขารชั้นธัมม - ตอบ ๓”

นาที่ที่ ๕๒.๕๘ “...เดชะบุญยังมีพระเจ้าอโศกมหาราช และพระเจ้ากาลามโศกทำสังคายนาสองครั้ง เรียกว่าพระธรรมวินัยของพระองค์นี้ให้สืบสานมาต่ออายุพระพุทธศาสนา มาถึงประเทศไทยของเราได้เท่าทุกวันนี้ แต่ว่ามาถึงประเทศไทยของเราแล้วก็เรียกว่ามันกระท่อนกระแท่นไปหมดนะหนา

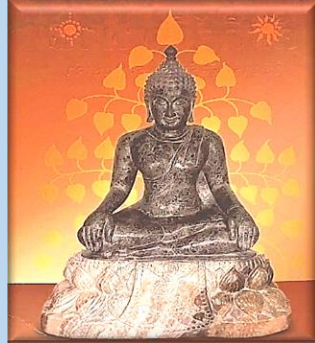
เรื่องฉานจึงเป็นเรื่องของศาสนาอื่น ที่นี้ศาสนาพุทธเลยไม่มี คือว่าหลวงปู่ก็พูดแล้วเมื่อคืนนี้ ตั๊กบฏในพระพุทธศาสนา ก็คือตัวพระพุทธรูปโฆษาจารย์ เมื่อครั้งอายุพระพุทธศาสนา ๙๐๐ ปี และอีกประการหนึ่ง คือฝ่ายมหายานพระโพธิธรรมและที่ว่าเว่ยหล่างฮวงโปเหล่านี้เป็นต้น เป็นตั๊กบฏในพระพุทธศาสนา เรียกว่าเอาจิตเดิมจิตแท้มาเป็นพระพุทธศาสนา จิตเดิมจิตแท้ ของเขาเป็นศาสนาพราหมณ์นี่

จิตเดิมจิตแท้จะไปอยู่กับพระเจ้าชั้วนัรันดร เมื่อคนตายไปแล้ว เขาไม่รู้ หลวงปู่จึงว่า เอ..ปรมาตมัน หมายถึงจิตที่จะเข้าสู่ที่ว่าตอนตายแล้วนั้น จิตจะเป็นนิรันดรอยู่กับพระเจ้าอยู่บนสรวงสวรรค์ ให้พึงรู้เถิดว่านั่นเป็นของศาสนาพราหมณ์ อย่าเอามาปะปนคนเรากับศาสนาพุทธ ใช้ไม่ได้

จิตเดิม จิตแท้ ยังไม่ถึงอริยสัจตัวนิโรธธรรม อันนี้ขอให้เข้าใจ เพราะจิตยังเป็นอัตตาของกิเลสอยู่ จิตเป็นประภัสสรนั้น หลวงปู่ก็ยังบอกว่าเพียงแต่เป็นจิตตวิเวก จิตมีสมาธิเท่านั้น จะพูดตรงๆ เลยว่า ตัวจิตตวิเวกนั้นจะเปรียบเทียบให้ได้ ก็พอสงเคราะห์เข้าได้เฉพาะฉานสี่เท่านั้น ว่าจันเถอะ ไม่ได้ขึ้นสู่องค์ฉานนิโรธสมาบัติแต่ประการใด”

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนาของ...หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมฺมปาโล

ชื่อกัณฑ์ “พระสาละตะเถรเจ้า”

“ถ้าขึ้นสู่องค์ฌานนิโรธสมาบัติมันไม่มีจิต ไม่มีวิญญาณ ไม่มีรูป
ไม่มีเวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ อยู่ในมโนทวารนี่นะ
มันดับลงให้ไว้ ถึงแล้วซึ่งพระอรหันตมรรค
ต่อไปก็จะถึงอรหันตผล ไม่มีระหว่างคั่นนะ”

“ถ้าถึงอรหันตมรรคแล้ว ก็จะถึงอรหันตผลทันทีเลย ในวิธีที่นั่งปฏิบัติอยู่นั้นแหละ
ก็ขอให้เข้าใจ หลวงปู่จึงจับได้หลายวรรคหลายตอน ก็ขอฝากในม้วนนี้อีก หลวงปู่เคย
เทศน์ทุกครั้งว่า ตอนที่เจ้าชายสิทธัตถะ คือองค์เอกมหาราชา ตรีสร้อยอยู่ที่ควงไม้ศรีมหา
โพธิ์นั้น ถ้าไม่มีต้นศรีมหาโพธิ์อยู่เบื้องหลังของพระองค์นั้นร่างของสัพพัญญูจะกระเด็น
ไปก็ร้อยโยชน์ไม่รู้ เพราะตัวขาดสันตตินะหนา..มันดับลง

ดับอัตตาตัวตนในกองนามรูปในขั้น ๕ นะ

กองนามรูปอยู่ที่ตรงมโนทวาร...มันดับ

หมายความว่ามันวิ้งวนมาเป็นทีไรหลายแสนภพแสนชาติ

มันคิดมานะนะ เรียกว่ามันคิดเรื่อยเปื่อย

ไปตามอำนาจของกิเลสตัณหาราคะ

ไปตามอำนาจของอารมณ์นั้นนะ”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมฺมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา
ของ...หลวงปู่สาวกโลกอุดร รมมปาโล
“วิปัสสนุกิเลส ด้านขวางกั้นอริยมูมิ”

“คือหลวงพ่อบอกว่า ความคิด การปรุงแต่ง

นาม* นี่ก็คือ ความจงใจ ความดำริ ความครุ่นคิด

ทั้ง ๕๐ สังขารมารวมเป็น ความจงใจ ความดำริ ความครุ่นคิด

ไปถึงอารมณ์ที่เรามองเห็นในมโนทวาร

รูป* นะ เป็นรูปหญิงสาว หรืออะไรก็ได้แล้วแต่ เป็นรูปธรรม รูปของกิเลส

รูปของอวิชาความโง่เขลาไม่รู้จริง

คือมารู้จริงตามนั้น ฟุ้งใส่เลย ฟุ้งใส่ตัวอารมณ์นะ

ถ้าจะไปฟุ้งใส่ตัวความคิดหรือวิญญาณไม่ได้

เพราะมันแปลงร่างได้

ความคิดตัวเดียวนี้ หลวงพ่อบอกจับความคิดตัวเดียว

สังขารชั้น..โอ๊ย..แทบล้มประดาตาย

หลวงพ่อบอกกลั่นกว่าความคิดเป็นตัวหนึ่ง

อารมณ์เป็นตัวหนึ่ง

ที่แท้เขาเป็นตัวเดียวกัน มันปรุงเอา

เรียกว่ามันนี่ให้เป็นอะไรก็ได้

นี่ก็ให้เป็นสาวงามเทพเทพาปานไหนก็ได้

มันนี่ปรุงแต่ง ฟุ้งใส่เลย ฟุ้งใส่เลย”

การออกเที่ยวเทศนาของสาวก

เพื่อยุติพระพุทธศาสนา

เพื่อเชิดชูคำสอนศาสดา

ให้เจ็ดเจ้าไปชั่วนิรันดร

หลวงปู่สาวกโลกอุดร รมมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา
ของ...หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมฺมปาโล
ชื่อกัณฑ์ “ปรมาณูธาตุ” (๑)

นาที่ที่ ๔.๓๐

“สมเด็จเจ้าพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเรา นั้น จึงเสด็จไปสอน ทำไมพระองค์ไปตรัสสอนอยู่ที่นั่น ที่ว่า..ดูกรภิกษุทั้งหลาย นั้น..ทางนี้เป็นทางสายเอก มีทางไปแต่ผู้เดียว พระองค์จึงตรัสสอนอยู่ที่แคว้นกุรุ ถ้าจำไม่ผิดนะ ที่พระองค์ไปตรัสสอนอยู่ที่นั่นนะ หมายความว่า มันเกิดโรคระบาด โรคไข้ป่า สมัยนั้นเรียกว่าโรคไข้ป่าไม่ใช่มาลาเรียนะ ไม่ใช่โรคมมาลาเรีย...มันคุ้มได้อันนี้ก็ขอให้เข้าใจ

**พระองค์ตรัสสอนให้เพ่งฉนวน เอ้อ...ให้เพ่งฉนวน
เรียกว่าให้พิจารณาตั้งแต่กายานุปัสสนานั้นแหละ
เวทนานุปัสสนา จิตตานุปัสสนา ฌมานุปัสสนา**

เป็นพระอุบายของพระพุทธองค์ คือว่าสอนอย่างเดียวกัณฑ์ ๒ อย่าง

ได้ทั้งป้องกันโรคภัยไข้เจ็บ ได้ทั้งที่คนฟังนั้น เมื่อปฏิบัติตามจะถึงมรรคผลนิพพาน ตั้งแต่พระโสดาบัน พระสกทาคามี อนาคามี ถึงพระอรหันต์ได้

คนอื่น ๆ แคว้นอื่น ๆ เขาก็รู้ได้เหมือนกัน แต่ในขณะนั้นอย่าลืมนะ

บางทีมันก็จะตกหล่นคัมภีร์ต่างๆ นั้นนะจึงไม่ได้กล่าวเอาไว้ในพระไตรปิฎก

มันเกิดโรคระบาดขึ้นมา พระองค์จึงไปสอนอยู่ที่นั่น ให้เพ่งเป็นพลังฉนวนเตโชธาตุ

เตโชธาตุของผู้ นั้น คือว่ามันจะร้อนขึ้น..มันจะร้อนขึ้นสัมปยุตด้วยกองลม

เป็นฉนวนสมาบัติ ปิดประตูทั้ง ๙ เลย ปิดทวารทั้ง ๙

สิ่งภายนอกโรคภัยไข้เจ็บ อันมลพิษต่างๆ มันเลยเข้ามาไม่ได้ คือว่ามันปิดไว้”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมฺมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา
ของหลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมฺมปาโล
ชื่อกัณฑ์ “ปรมาณูธาตุ” (๒)

“เป็นพลังงานที่สร้างปรมาณูธาตุให้แก่ร่างกายและจิตใจ
ของแต่ละคนนั้นให้แก่กล้าขึ้นให้แก่กล้าขึ้นๆ
ป้องกันโรคร้ายไข้เจ็บได้

เมื่อเต็มอานุกาภาพของปรมาณูธาตุระหว่างร่างกายและจิตใจแล้วไซ้ไร
ก็จะได้ ...ก็จะได้บรรลุถึง พระอมตธรรม
คือมหานิพพานชั้นพระอรหันต์ได้โดยง่าย
และประการหนึ่ง คือว่าป้องกันโรคร้ายไข้เจ็บ
ขนาดหนุ่มๆ สาวๆ ไปตักน้ำ เจอกันที่ท่าน้ำ
ยังถามกันว่า “เธอได้เจริญมหาสติปัญญาสูตรไหม”
บางคนก็ตอบว่า “ฉันไม่มีเวลาจะเจริญ” ก็บอกว่ายังแยะมาก
ยังแยะมากถ้าไม่ได้เจริญมหาสติปัญญาสูตร
ชาวบ้านธรรมดานี้ะ...ชาวบ้านธรรมดา ไม่ถึงกับภิกษุสามเณร

พระองค์มีพระอุบายอย่างแยบยลเลยทีเดีย
หมายความว่าป้องกันโรคร้ายไข้เจ็บ ปราบลงได้
โรคร้ายไข้เจ็บในแต่ละแคว้นกรุงจึงหายไป
นั่นพอมันขึ้นแผ่มาชั่วขณะ ว่ามลพิษเหล่านั้น
สารพิษเหล่านั้นมันก็สลายไป บ้านเมืองก็อยู่ดีมีสุขเท่านั้นเอง”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมฺมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา
ของหลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล
ชื่อกัณฑ์ “พระโปฐิละ” (๑)

หน้าที่ที่ ๓๓.๐๐

“อาจารย์โปฐิละ ยังมีจอมปลวกอยู่อันหนึ่งมีรูอยู่ ๗ รู
มีเหยี่ยวเข้าไปทางรูอันหนึ่ง แต่ให้ท่านปิดรูที่เหยี่ยวเข้าไปนั้นเสีย

มาบริกรรม มาเพ่งอยู่ในทวารทั้งสอง

ตอนนี้แหละเขาสังคายนาอยู่ในประเทศไทย ประมาณ๑๒ปี ๑๑ปีผ่านมาแล้ว

ทำไมจึงเป็นเช่นนั้นท่านทั้งหลาย มีฆราวาสก็มี ๓๕ คน..มหาเปรียญ ๙ ประโยคก็มี
สิกขาลาเพศไปแล้วก็มี **ทำไมจึงไม่คงเส้นคงวาเอาไว้**

**ที่สามเณรน้อยสอนพระโปฐิละนั้น จอมปลวกอยู่อันหนึ่ง มีรูอยู่ ๗ รูนั้น
เดี๋ยวนี้มี ๖ รู ... รูหนึ่งหายไปไหน ???**

แสดงว่าเขาเหล่านั้นเก่งกว่าพระศาสดาของเรา

จึงพากันทำสังคายนาอย่างนั้น”

หน้าที่ที่ ๕๓.๔๖.....

“อำนาจของอรหันต์มรรค ยังเป็นสมถกรรมฐานอยู่นะ ขอให้เข้าใจด้วย

ต่อเมื่อใดที่ท่านทรงฌานไว้ล่ะ ถึงแล้วสัญญาเวทิตนโรธฌาน ๙ ทันทีเลยเห็นใหม่

ท่านจึงทรงไว้แล้วซึ่งพระอรหันต์มรรค จะประมาณ ๒,๓,๔ ชั่วโมง ก็เป็นเรื่องของท่าน

ที่นี้เมื่อคลายออกหน่อยหนึ่ง อยู่ปลายห้วงของพระอรหันต์มรรคนั่นเอง

ท่านจึงเกิดปรีชาญาณหยั่งรู้ ในกิจ ๔ ญาณ ๓

ตั้งแต่ .. สัจจญาณ, กิจจญาณ, กตญาณ เรียกว่าวนเป็น ๓ รอบ

ทั้งปฏิจุสมุปปาท ให้คล่องแคล่วว่องไวถึงขนาดนั้น

จึงจะสำเร็จกิจเป็นพระอรหันต์ผล”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา
ของหลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมฺมปาโล
ชื่อกัณฑ์ “พระโปฏิฐะ” (๒)

นาทีที่ ๑.๐๒.๒๐

“มหาสติปัฏฐานสูตร กาย, เวทนา, จิต, ธรรม
ส่วนกายนั้นเราต้องพิจารณาอย่างหลวงปู่พูดมาแล้ว
ผม ขน เล็บ ฟัน หนัง นั้นก็ให้พิจารณาเอง
ส่วนเวทนานั้น ระหว่างเราเพิ่งเข้าไปตรงตั้งจมูกหัก
เป็นสุขหรือทุกข์ ต้องเป็นเวทนานุสติอย่างแน่แท้ ไม่มีข้อสงสัย
ส่วนจิตตานุปัสสนาระหว่างเราเพิ่งเข้าไปนั้น
มีจิตเป็นโรคะ โทสะอะไรก็แล้วแต่นะ
จิตหดหู่ฟุ้งซ่านอะไรก็แล้วแต่
เป็นจิตตานุปัสสนาอย่างแน่แท้ ไม่ต้องสงสัย
ส่วนข้อสุดท้าย ยกทั้ง ๓ ข้อ ให้เพิ่งเป็นปลายเข็ม เป็นธัมมานุปัสสนา
รวมมรรค ๘ ลงแล้ว..ตานี้ เป็นสติในทริยฌานสายฟ้าผ่าทันทีเห็นใหม่...
ต้องเพิ่งเป็นจุดเดียวก่อน จะถึงจุดนี้
เราต้องเพียรฝายสมถกรรมฐานชะก่อน วิปัสสนากรรมฐานชะก่อน
วิปัสสนากรรมฐานมาก่อน ให้รู้ชะก่อน
ให้ใจสงบพอประมาณชะก่อน จึงจะถึงจุดนี้ได้
ไม่ใช่ว่า...ที่ว่าจู้ๆ ก็เอาเลยแบบนั้นก็เรียกว่า ก็เป็นได้บางองค์”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมฺมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนาของ
หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมมปาโล

ชื่อกัณฑ์ “พระนางเขมา โทษของผู้ล่วงเกินพระอริยบุคคล” (๑)

“แต่วันนี้จะไม่ได้ลำดับมานะนะ ไม่ได้ลำดับ

นี่คือบ่งบอกให้เห็นในอีกมุมหนึ่งที่ว่า พระอริยบุคคลนั้นท่านเพิ่งเข้าไป

ท่านไม่ได้รู้เรื่องฉานหรือ ก่อกองเข้าเฉยๆ เพิ่งก็คือว่าฉานนั่นแหละ

* เพิ่งก็คือฉาน ฉานแปลว่าเพิ่ง

* เพิ่งเข้ามาปักตรงตั้งจุมุกหัก กำลังแสงเห็นได้

* ตัวนี้แหละเป็นตัวนุ่ม เป็นตัวตั้ง เป็นตัวหัน พวกปุถุชนทั้งหลายหันไม่ได้

* หันยังงี้ มันคิดไป จะหันมาตรงนี้ หันไม่ได้ตรงนี้ทำไง

สมัยหลวงพ่อก็คิดนั้น เห็นอารมณ์อย่างเด่นชัด ไล่ตามก้นอารมณ์

* เอ!...จะทำอย่างไร

วิธีที่ทำก็ไม่ใช่เพิ่งหันกลับ คือว่าปักสติไว้ตรงตั้งจุมุกหัก ทำความรู้สึกอยู่ตรงตั้ง

จุมุกหัก กักขังปรมาธาตุไม่ให้มันเสื่อมสลาย อยู่ตรงตั้งจุมุกหักนี้ นานวันไปก็

จะอินทรีย์แก่กล้า มองอีกมุมหนึ่งหลวงพ่อบอกว่านั่นแหละ ที่หลวงพ่สาวกโลกอุดร

นั้นลำดับมานะ...ให้เห็นเท่านั้น

* ผู้ประพฤติปฏิบัติไม่ต้องลำดับมานะ เพียรเพ่งมาปักอยู่ตรงนี้เท่านั้น ต่อสู้อยู่

เช่นนั้นแล

*อย่า...อยากรู้ว่าถึงฉานไหน ไม่ถึงฉานไหน เป็นปัญญาหรือเป็นฉาน

ไม่ต้อง ไม่ต้อง ไม่ต้อง เราเป็นผู้ปฏิบัติไม่ต้อง ถ้าเราไปคิดว่าตรงโน้นเป็นปัญญา

ตรงนี้ฉาน๑ ฉาน๒ ฉาน๓ ฉาน๔ มันก็ยุ่งตายเท่านั้นเอง

นี่แหละหลวงพ่โลกอุดรจึงรู้เช่นเห็นชาติภิกษุสงฆ์องค์เจ้าบางองค์ยุคปัจจุบันนี้

เขาว่าเขาได้ฉาน๔ ฉาน๑ ,ฉาน๒ ,ฉาน๓ .ฉาน๔...เป็นไปไม่ได้อย่างแน่นอน”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา
ของหลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมมปาโล
ชื่อกัณฑ์ “พระนางเขมา โทษของผู้ล่วงเกินพระอริยบุคคล”
(๒)

“ลูกตัก” ของหลวงพ่อก็มีมากมาย
ถ้าคนไหนอวดอุตริ อวดตัวเองได้มาน ๔
คนนี่ยังไม่ได้อะไรเลย คนไหนรู้ตัวเองว่าได้มาน ๑
คนนั้นยังไม่ได้อะไรเลย
คนไหนว่า ตัวเองถึงมาน ๒ มาน ๓ มาน ๔
คนนั้นยังไม่ได้สักมาน

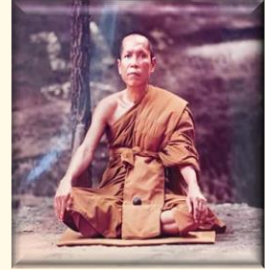
นั่นมันกลับกันใหม่ตามนี้ ได้แต่เฉพาะเอาตัวหนังสือมาพูด
แต่ความจริงแล้วสภาวะในใจเขา ไม่ได้เลย
ถ้าเขาได้มาน ๑ มาน ๒ มาน ๓ มาน ๔ นะ
มีข้อชี้ขาดของหลวงปู่โลกอุดร มีข้อชี้ขาดอย่างไร
มีข้อชี้ขาด เขาเหล่านั้นย่อมรู้ว่า

จิตใจหรือมโนทวารนั้นอยู่ตรงไหนกันแน่...เขาย่อมรู้รู้อย่างแน่แท้

ก็มันปล่อยไปไปทั้งโลกนะ จะทำยังไง
ว่าตัวเองได้มาน ๑ มาน ๒ มาน ๓ มาน ๔
เรียกว่า..... สมุฏฐานการเกิดของใจเขายังไงไม่รู้”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนาของหลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล
ชื่อถ้อย “วิธีปฏิบัติธรรมที่เรียบง่าย”

นาที่ที่ ๕๓.๒๙ “บางครั้งบางขณะ จิตใจของปุถุชนนั้นก็ลุ่มๆ ดอนๆ
เรียกว่าคิดหน้า พะวงหลังต่างๆ นานา หลวงปู่จึงมีข้อห้าม
ข้อห้ามของหลวงปู่ นั่น คือว่าข้อห้ามลูกศิษย์ลูกหานั้น ข้อห้ามคือว่า

...สายตาผู้ฟังมาน อย่าไปเพ่งประสบตากับสาว ๆ

...หรือว่าผู้หญิงอะไรทำนองนี้ หลวงปู่จึงมีข้อห้าม

แต่หลวงปู่ไม่รู้หรือที่แรก แต่ที่นี้เขาแก่กล้าขึ้นไป..แก่กล้าขึ้นไป

** กักขังปรมาณู ไม่มีทางออก เรียกว่าปิดประตูตีหมาเสียเลยว่างั้นเถอะ

บางครั้งบางขณะ มันก็คุยกันเหมือนกันนะ

มันคุยกันอยู่ในมันสมองนั้นนะ

สี่ห้าคู่ เอ๊ะ! มันเป็นอย่างอะไร ก็ช่างหัวมัน

.....เรียกว่าเพ่งลูกเดียว.....เพ่งอยู่ตรงดั่งจุมูกหัก

เดี๋ยวก็สายลงมาอีกแหละ ใ้ปากพิเรนทร์

ไอ้ล้นมันก็นึกพูดอยู่ในใจ เช่นเรานึกเห็นผู้หญิงหรือเห็นใครก็ตาม

มันไปพูดกับเขา มันก็นึกพูด ให้สายสติลงมา

เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ร่างกายของคนเรานี้ เป็นมิติซ้อนมิติอยู่ในนี้เลย

เป็นมิติหนึ่งซ้อนมิติ คือว่าจิตใจเป็นมิติหนึ่ง

ที่อาศัยร่างกายเกิดขึ้นอยู่ในนี้แหละ อยู่ในมันสมองของเรานั้นแหละ

หลวงปู่จึงตัดประเด็นเดียวเลย เรียกว่าตอนนี้ตัดทิ้งหัวใจด้านซ้าย

กว่าที่จะมาถึงจุดนี้ได้ ท่านทั้งหลาย มีใครบ้างไหมอยู่ในโลกนี้

จะกล้าห้าห้าถึงขนาดนั้น หลวงปู่ขอท้าทายได้ในยุคปัจจุบันนี้”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนาของ...หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

ชื่อกัณฑ์ “ธรรมะของพระพุทธองค์เหมือนหญ้าคา”

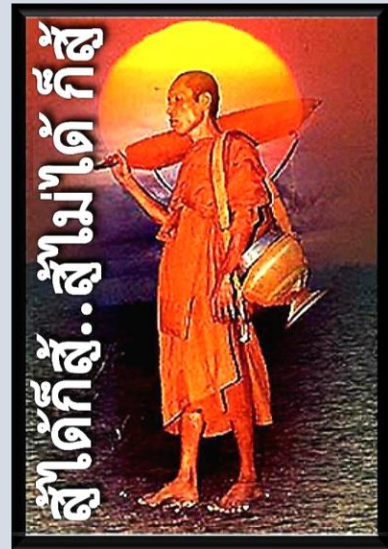
“การปฏิบัติที่ถูกต้อง เรียกว่ามันก็มีอยู่ในมรรคแปด
ของพระพุทธองค์นั่นแหละ เริ่มตั้งแต่

สัมมาทิฐิ   สัมมาอาชีวะ

สัมมาสังกัปปะ   สัมมาวายามะ

สัมมาวาจา   สัมมาสติ

สัมมากัมมันตระ   สัมมาสมาธิ

อันนี้หลวงปู่เคยเทศน์เคยธรรมเอาไว้ว่า

ทั้งแปดตัวนี้ต้องรวมกันเป็น “เอกายนมรรค”

รวมเป็นสติตัวเดียว เขารวมกันอยู่ในนั้น ไม่ได้ไปรวมอยู่ที่อื่น

สติตัวนี้ หลวงปู่ให้นามว่า “สติปลั่งฉาน” ซึ่งมีอานุภาพของเขาคมกล้าที่สุด

.....
ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนากัณฑ์ “ย้าเข้าไปถึงแก่นปฏิบัติจสมุปปาท”

“คำสอนของพระพุทธองค์นั้นเป็นคำสอน

ทวนกระแส ตัดกระแส ดับกระแส

ทวนกระแสของอะไร

ทวนกระแสของไม่จริง

*ทวนไปหาของจริงของแท้ ของวิเศษนี้...ทวนไปหาพระนิโรธธรรม

*ไม่ใช่ทวนของจริงนะ

*ทวนของปลอม ทวนไปหาของจริง”

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนาของ...หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมฺมปาโล

ชื่อกัณฑ์ “พระนางรูปนันทา ดับขันธ ๕ ในมโนทวาร”

นาทีที่ ๓๘.๑๘

“เขาไม่เคยปฏิบัติในแนวเฟ่งฉาน มีแต่วิปัสสนาว่ารู้เห็นอย่างนั้นอย่างนี้
รู้ตลอดไป อย่างเก่งอย่างมาก หลวงปู่ก็ยังว่าสงเคราะห์เข้าได้ด้วย
วิญญานัญญาจนระมาน คือว่ามันรู้ไปอย่างไร ไม่มีชาติที่จะสงบจบสิ้นลงได้เลย

สำหรับวิปัสสนากรรมฐานนะ ไม่สามารถที่จะตัดภพตัดชาติลงได้ เรียกว่า

คอยประคองธาตุประคองขันธเท่านั้น ไม่ใช่ว่าเป็นธรรมะที่จะตัดกระแสได้

* ธรรมะที่จะตัดกระแสได้ มีวิปัสสนาเป็นเบื้องต้นของพระองค์มาน

* และเอาองค์มานเป็นเครื่องตัด เฟ่งเข้าไปตัด

* ตัวสติปรมานูมโนมยิทธิเป็นเครื่องตัด”

ชื่อกัณฑ์..”พระมหาคิระ ความเพียรอันยิ่งยวด”

นาทีที่ ๓๗.๕๑ “ส่วนมากในตำราเรื่องเฟ่งรูปฉานนี้ ท่านบัญญัติไว้ว่า ให้เฟ่งวัตถุ
ดิน น้ำ ไฟ ลม สีเขียว สีเหลือง สีแดง สีขาวและแสงสว่างเป็นอารมณ์ หรือวัตถุ
เครื่องผูกใจไม่ให้ซัดสายไปตามอารมณ์อื่น

แต่หลวงพ่อก็ให้เฟ่งฉานสติ ไปเฟ่งต่อสู้อับอริบตีอารมณ์ของกิเลสเลยทีเดียว
เพราะเรื่องเฟ่งกสิณดิน น้ำ ไฟ ลม นั้น ท่านผ่านมาหมดจนซ้ำซ้อนแล้ว ทีนี้ระหว่าง
หัวเลี้ยวหัวต่อจุดตถุณาน ที่เราเฟ่งอย่างหนักหน่วงอยู่กับอริบตีอารมณ์นั้นแหละ
เฟ่งไปเฟ่งมาว่าจะไม่ได้มันเปลอ มันก็เปลอจนได้ อารมณ์มันก็หายแว็บไปเฉยๆ ไม่รู้
ว่ามันหายไปทางไหน

ตอนเช่นนั้นแหละ...ท่านเรียกว่า “เพิกอารมณ์” หรือ “เพิกกสิณ” ก็ได้
หรือจะเรียกว่า “อากาศกสิณ” ก็ได้”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมฺมปาโล

ถอดคำพระธรรมเทศนาของหลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล
ถอดคำบางตอนจากกัณฑ์ “การทำลายบารมี”

“จะกล่าวย้อนให้ฟังสักหน่อยว่า นั้นแหละชีวิตการปฏิบัติธรรม
กรรมฐานของหลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล จบมาทุกสายบอกตรงๆ เลย ไม่ว่าสายไหนเป็นสาย
ไหนเรียกว่าสายยุบหนอพองหนอกี่ถึงญาณ ๑๖ เหมือนกัน สายรูปนามเช่นว่า ก้าวเป็นรูปรู้เป็น
นาม เสียงมากระทบเป็นรูปรู้เป็นนาม เหล่านี้เป็นต้น มันก็สลายไป...ให้เห็นไตรลักษณ์ที่ว่า
อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา มันเคลื่อนหายตายไปอยู่เสมอสำหรับอารมณ์ที่กระทบนั้น

ที่นี้เรื่องมันไม่เป็นเช่นนั้นตานี้ เรื่องของเรื่องไม่ได้เป็นเช่นนั้น การประพาศธรรมกรรมฐานหลวงปู่
ก็บ่งบอกแล้วว่า นั้นแหละให้หาจุดชะก่อน ที่นี้หลวงปู่ไม่รู้จะทำเช่นไร เมื่อองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธ
เจ้าของเราที่หลวงปู่ไปขอพรที่องค์พระธาตุพนม พระองค์ดลบันดาลให้หลวงปู่ไปอยู่ที่วัดป่านาเบี้ย ตำบล
นาหอ อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย นั้นแหละจึงเริ่มวิธีใหม่ขึ้นแล้วตานี้ เริ่มวิธีใหม่หมายถึงว่าอาศัยพุทธคำ
สอนของพระองค์นั้นแหละ แต่ว่ายังคลำเป้าหมายไม่ถูก การประพาศธรรมกรรมฐานของหลวงปู่สาวก
โลกอุดร ธรรมปาโล นั้น จึงใช้วิธีหาใจอย่างเดี่ยวชะก่อน ถ้าหาใจไม่เห็นนะ หมายความว่าสมุฏฐาน
การเกิดของใจหทัยทวาร หรือมโนทวารมันอยู่ตรงไหนกันแน่ นั้นนะ อันนี้เคยพูดมาหลายม้วน ถ้าหา
ตรงนี้ไม่เห็นนะ ไม่รู้จุดไม่รู้ที่เกิดของเขาแล้ว จะปฏิบัติธรรมไปหาสวรรค์วิมานอะไรกัน หลวงปู่ว่ามัน
เป็นสิ่งไม่ถูกไม่ต้องเอาชะเลย นั้นแหละ เพราะอายุพระพุทธศาสนาก็ผ่านพันมานานตั้ง ๒๕๓๙ ปี แล้ว
ตกมาถึงยุคนี้ แต่สมัยหลวงปู่ประพาศธรรมกรรมฐานนั้น ก็เรียกว่ามโห่งอยู่เช่นนั้นแหละ

อันนี้จะเป็นจุดเริ่มต้นของขุนพลผู้กล้าหาญชาญชัย คือหลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล ขุนพล
ผู้กล้ากล้า เรียกว่าสาวกของพระองค์ผู้กล้ากล้า กล้าหาญชาญชัย ที่จะเข้ามาทำหน้ากับกิเลส ตัณหา
ราคะ ให้เป็นภพเป็นชาติที่สุดท้ายของการเวียนว่ายตายเกิด รับรองล้านเปอร์เซ็นต์ท่านทั้งหลาย ก็ล้าน
เปอร์เซ็นต์ก็ได้ ไม่ใช่ล้านเปอร์เซ็นต์ก็ได้ เอาเป็นที่ว่าล้านๆ เปอร์เซ็นต์ก็ได้ เรียกว่าถ้าจะเพียรปฏิบัติธรรม
อยู่เพียงแค่นั้น หลวงปู่ไม่ยอมเป็นแน่แท้

นั้นแหละ จึงได้แสวงหาในทางที่ถูกที่ต้อง หมายความว่าปฏิบัติธรรม คือจิตใจ...มันจะอยู่ตรงไหน

**นี่เป็นจุดเริ่มต้นขึ้นแล้ว เรียกว่าเปิดสงครามขึ้นแล้ว เรียกว่าจะขุดอนุสัยเข้าแล้วตานี้
จึงเห็นเป็นกลางๆ ว่าความคิดนั้นอาจจะเกิดอยู่ที่ตรงตั้งจุมุกหัก ตรงหทัยทวารนี้เอง”**

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระเทศนาธรรมเทศนา
ของหลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล
ชื่อถ้อยคำ “พระนางปฐาจารา ที่มาของอานาปานสติ”

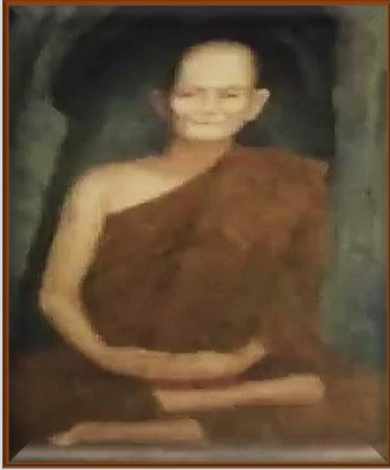
นาทีที่ ๒๗.๑๐

“พระพุทธรูปท่านทรงตรัสว่ามันไม่มี เป็นสภาวะของธาตุๆ ชั้นๆ รวมกันเข้าเท่านั้น
คือว่าคนเลยไปติด อย่างตัวของเรานั่ง อย่างหลวงพ่อก็เป็นคนเท่อเร่ออยู่ แต่เมื่อ
เจียรระโนออกมาแล้ว ขน ผม เล็บ ฟัน หนัง มันหลายเรื่องหลายอย่างรวมกันเข้าละนะ
เขาจึงเรียกว่าคน เหมือนรถนะแหละ ถ้าสมมุติว่าส่วนประกอบมันอยู่คนละอย่าง เขา
เรียกว่ารถไม่ได้ เรียกว่าถ้ารวมกันเข้าก็เรียกว่ารถนั่น สมมุติเฉยๆ สมมุติเท่านั้น

พระสารีบุตรท่านยังพูดว่านั่นแหละ...อย่างศาลานี้ ศาลาหลังนี้ ก็อาศัยอากาศนี้
อาศัยต้นเสา อาศัยเครื่องมุงสังกะสีเหล่านี้เป็นต้น จึงเรียกว่าศาลาได้
ฉันใดก็ฉันนั้น คนเราก็เหมือนกัน อากาศมันอาศัยกระดูก..ก็ดูมันห่อหุ้มอากาศอยู่
ในนี้ อาศัยเนื้อ อาศัยหนังห่อหุ้มอยู่นี้ จึงเรียกว่าคน
นี่...มันอยู่ตรงนี้เอง ท่านจึงเรียกว่าเป็นอากาศทั้งนั้นเลย

นี่แหละอากาศอันญายตนฉาน...ที่คนไม่รู้ในความหมาย
บทพระธรรมของพระองค์เป็นบทลึกซึ้ง
เราต้องใช้ปัญญาไปด้วยในการประพฤติธรรมกรรมฐาน
ถึงจะพ้นความพ้นทุกข์ได้”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระเทศนาธรรม
ชื่อกัณฑ์ โอวาทของพระมหากัสสปะ
เทศนาธรรมโดย..หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

นาทีที่ ๔๐.๕๐ ...“สถานทีนครกุสินารา ที่ประชุมเพลิงของพระพุทธองค์
พอพระมหากัสสปะอธิษฐานขึ้นและก็เวียนทักษิณารอบ ๓ รอบก็บอกว่า
ถ้า...เรียกว่าพระบรมสารีริกธาตุ ส่วนใดส่วนหนึ่ง จะให้ข้าพระพุทธองค์ไป

ที่ว่าบรรจุที่ดอยอะไร “ดอยกำพร้าว”***

เรียกว่าสถานที่ตั้งองค์พระธาตุพนมยุคปัจจุบันนี้เอง

ก็ขอให้พระบรมสารีริกธาตุส่วนนั้น
จงเสด็จออกมาสู่ผ้ากำพลในมือของข้าพเจ้าด้วยเทอญ
ทีนี้พระบรมสารีริกธาตุส่วนนั้นยังไม่ถูกไฟไหม้ นะ
เกิดปาฏิหาริย์ขึ้นมาทันที
เสด็จออกมาสู่ผ้ากำพลต่อมือพระมหากัสสปะทันที
ตั้งแต่ก่อนใครไปจุดไฟยังงี้
จุดไฟก็ไม่ไหม้ จุดยังงี้ก็ไม่ขึ้น
พอพระมหากัสสปะได้พระบรมสารีริกธาตุแล้วนั้นนะ
เรียกว่าจะเป็นไต้ทเวาหรืออะไรก็แล้วแต่
อันนี้เป็นวิสัยของสัตพัญญู”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระเทศนาธรรม

ของ..หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

ชื่อกัณฑ์ ปฏิบัติธรรมเยี่ยงแม่ไก่ฟักไข่

นาที่ที่ ๑๓.๒๖ “พระพุทธรองค์ยังทรงตรัสไว้ว่า ดูก่อน ภิกษุทั้งหลาย มีแม่ไก่อยู่ตัวหนึ่ง มันมีไข่อยู่๑๐ ฟอง หรือ๑๒ ฟอง แต่แม่ไก่ตัวนั้นปรารถนาด้วยดีว่า ขอให้ลูกของข้าพเจ้าทั้ง๑๐ ตัว ๑๒ ตัวนี้ ออกมาจากไข่ด้วยเถิด แต่แม่ไก่ตัวนั้นไม่ได้ก่ไข่ด้วยดี ไม่ได้ก่ด้วยดี ไม่ได้ฟักด้วยดี เรียกว่าไก่อ้นั้นก็จะไม่แตกออกจากไข่เป็นอันขาด หมายความว่า ตัวเองไม่ได้ก่ด้วยดี ไม่ได้ฟักด้วยดี อันนี้เป็นข้อเปรียบเทียบ เป็นปริศนาธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ตรงกันข้ามข้อที่๒ ..พระพุทธรองค์ก็ทรงตรัสว่า ยังมีแม่ไก่อยู่ตัวหนึ่ง มีไข่๑๐ฟอง หรือ๑๒ ฟอง แม่ไก่ตัวนั้นปรารถนาว่า ขออย่าให้ลูกของข้าพเจ้าอย่าออกมาจากไข่เลย แต่แม่ไก่ตัวที่ ๒ นี้เขาฟักด้วยดีเขากกด้วยดี ลูกไก่จึงจะแตกออกมาจากไข่ ฉะนั้นใครก็ตามที่ผู้ประพฤติธรรมกรรมฐานนั้น ความจริงแล้วอธิษฐานก็ดี ไม่อธิษฐานก็ดี ถ้าเราทำถูกเปรียบเหมือนแม่ไก่ตัวที่ ๒ ก็จะได้ถึงที่สุดแห่งทุกขในชาติปัจจุบันนี้ อย่างแน่แท้...”

นาที่ที่ ๓๕.๕๖

“การประพฤติธรรมกรรมฐานนั้น ไม่ใช่ว่าจะไม่อยู่รวมหมวดหมู่ณะ หมายความว่า พระพุทธรองค์เคยทรงตรัสไว้แล้วว่า เรียกว่า....ภิกษุทั้งหลาย พวกเธอทั้งหลายจงบิณฑบาตแต่ผู้เดียว ฉันแต่ผู้เดียว นอนแต่ผู้เดียว...อะไรทำนองนี้ อันนี้เป็นปริศนาธรรม หมายความว่า เดินไปแต่ผู้เดียว อะไรทำนองนี้ หมายความว่า พระองค์ตรัสปริศนาธรรมนั้น **ไม่ให้เอาอารมณ์ไปเป็นเพื่อน ถึงเราจะอยู่กับคณะ ไม่มีอารมณ์โกรธ ไม่มีอารมณ์กามราคะ ไม่มีอารมณ์โกรธ ไม่มีอารมณ์โทสะอะไรเข้ามา เรียกว่าอยู่ในจิตในใจของเรา อยู่ในมันสมองของเรา อันนี้ก็ขอให้เข้าใจในเบื้องต้นเสียก่อน ที่จะลงมือประพฤติปฏิบัติ เรียกว่า..ให้ถึงที่สุดแห่งความดับทุกข์ได้”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระเทศนาธรรม

ของหลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

ชื่อกัณฑ์ “ปัญญาโลกีย์ กับปัญญาโลกุตตระ”

นาที่ที่ ๔๓.๓๖ “...ก็ขอย้ำเข้าไปอีกว่า การรู้ที่แท้จริง ต้องตัดทิ้ง ต้องตัด ต้องดับ ต้องดับความคิดอัตตาตัวตนพร้อมทั้งอารมณ์ อยู่หทัยประสาทแห่งเดียว คือตรง ตั้งจุมุกหัก *ไม่ใช่ข้อยู่หัวใจด้านซ้ายอย่างที่เราใส่สายยวบหนอพองพองหรือสายรูปนาม เขาเอาเข้ามานะ หลวงพ่อตัดประเด็นเดียวประเด็นอื่นไม่มี ทวารภายนอก ตา หู จมูก ลิ้น กายนัยน์ เขาเป็นแต่สะพานหรือสายใยให้ผ่านเข้ามาถึงหทัยประสาทอยู่ ตรงตั้งจุมุกหักแห่งเดียวเท่านั้นเลย...แห่งเดียวเท่านั้น

ฉะนั้น พวกที่ทำการเพ่ง ที่เรียกว่าอินทรีย์เรายังหย่อน...อินทรีย์เรายังหย่อน คือว่าขาดตอนปฏิบัติ คือว่าเราไม่ชำนาญในทางนี้มาโดยตรง สมัยครั้งพุทธกาลนั้น ท่านเพ่งกองพิน กองไฟอยู่นะ สายตาในคัมภีร์สุดท้ายแล้วเรียกว่ารวมเป็นหนึ่งได้ เมื่อหันกำลังแสงของสติ ฌานสติของตนนั้นนะ เข้ามาตัดตัวอารมณ์อยู่ที่หทัยประสาทของตนนั้นนะ มันก็ทีเดียวเท่านั้นแหละ มันก็ขาดสะบั้นพังทลายลงไปเลย นี่ก็ขอให้เข้าใจตามนี้ เรียกว่าข้อย้ำอีกทีหนึ่ง การรู้ทางปัญญา รู้จักรู้จำเฉยๆ นะ.....ตั้งแต่ญาณ ๑ นั้นนะ นามรูป ปริจเฉทญาณ หรือว่าญาณที่๒ นามรูป ปริคคหญาณ ญาณที่ ๓ ก็ขึ้นไปอีก เรียกว่ารู้รูปนามรวมๆ กัน รู้รูปนามรวมๆ กัน เรียกว่าสัมมสนญาณ..นี้รู้รูปนามรวมๆ กัน

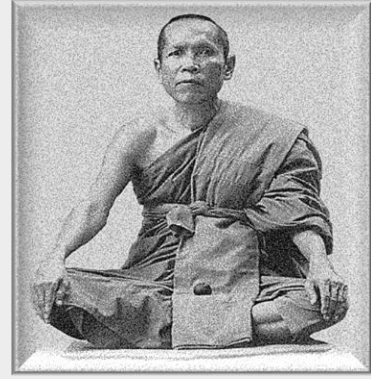
หลวงพ่อก็ไม่เถียง ถูกต้องพุทธคำสอนเหมือนกัน....ถูกต้องพุทธคำสอนเหมือนกัน

*แต่ว่าถูกสามตอนเท่านั้น *แต่ว่าขึ้นญาณ ๔ นะ ผิดไปหมดเลย..”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนาของ

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาไล

ชื่อกัณฑ์..พุทธกิจ ๕ ประการ

“...น้อมมาดู เรียกว่าดึงมาดู มันดึงไม่ได้ กลับกำลังแสงของความคิด กลับไม่ได้
กว่าจะกลับได้ ก็ต้องอาศัยบารมีของตนเองจึงจะกลับได้”

.....

ชื่อกัณฑ์..วิสุทธิ ๗

“จิตหรือวิญญาณนั้น เป็นศัพท์เดียวกัน เรียกว่า..เรียกคนละอย่างเฉยๆ
คือว่าจิตหรือวิญญาณ ๖ วิญญาณรู้ทางตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ
ท่านเรียกว่า จิต ภาษาไทยว่าใจ ...จะเอาไปเป็น พุทโธ ได้อย่างไร
เกิดขึ้นแล้วมันก็ดับไป เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป
ฉันทัน..ที่เขาว่าเอาจิตบริสุทธิ์ผุดผ่องเป็นเอกจิต เป็นพุทโธ มันผ่องใสอยู่อย่างนั้น
มันผิด ผิดพุทธประสงค์

ไม่ถูกกับปฏิจสุมุปาบทและอริยสัจ ๔ ด้วย มันขัดกัน

....เรียกว่าเขาไม่รู้ ทำไมเขาไม่รู้ เพราะว่ายังไม่มีสภาวะที่แท้จริงรับรอง

....คือสภาวะขององค์ฌานนิโรธสมาบัติหรือฌานที่ ๘

....เรียกว่าสัญญาเวทิตนิโรธยังไม่ได้รองรับ ผลสมาบัติ ยังไม่มีรองรับ

....จึงพิสูจน์ตัวเองไม่ได้ และก็หลงผิดในข้อบทพระธรรมคำสอนของพระองค์

....จึงพากันทำจิตให้สะอาด ปล่อยวาง วางเปล่า เอ้อ..มองโลกอย่างว่างเปล่า

....คือปล่อยวาง เอาจิตไปปล่อยวาง

....มันจะปล่อยวางได้อย่างไร เมื่อมันมีการปรุงแต่งอยู่

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา

ของ..หลวงปู่ดาวกโลกอุดร อมมปาโก

ชื่อกัณฑ์ ถาม – ตอบปัญหา ชุดที่ ๓

ลูกศิษย์ได้เรียนถามหลวงปู่

“ถาม : เรื่องคนที่ยังไม่เคยแต่งงานเลยกับคนที่แต่งงานแล้ว มีสภาวะรองรับแต่ก่อน
เมื่อมาปฏิบัติธรรมขั้นสูงของหลวงปู่ คนไหนจะเข้าใจได้ดีกว่ากันครับ

หลวงปู่ตอบ : คำถามนี้มีสองสามอย่างอยู่ด้วยกัน คำถามหนึ่งคือว่า เคยประพฤติ
ปฏิบัติมาแล้ว คำสอนของพระองค์ประพฤติชีวิตปล่อยวางว่างเปล่ามา
หมายความว่าอย่างนั้นนะ ก็พอดำรงชีวิตไปอย่างสะดวกสบาย เมื่อมาประพฤติ
ธรรมกรรมฐานจะได้เร็วไหม รู้เร็วรู้ช้า อะไรทำนองนี้

*ขึ้นอยู่กับอินทรีย์ของแต่ละคนครับ หลวงปู่ก็บอกไปแล้ว คือว่าโอกาสบรรลุ
หรือไม่บรรลุนั้น ขึ้นอยู่กับการกระทำของแต่ละท่านว่าจะสืบต่อกันไหม

สืบต่อ...หมายความว่าไม่ทิ้งช่วง ฝนไม่ทิ้งช่วง ถ้าฝนทิ้งช่วงคราใดประเทศไทย
หรือประเทศอื่นๆ ก็แห้งแล้ง นี่เข้าใจไหม ถ้าเรานักปฏิบัติทิ้งช่วงก็จะหลงลืม ลืม
ที่ตนปฏิบัติมานี้ จิตใจของตนก็แห้งแล้ง ถูกกิเลสเข้าเผาผลาญ คงจะพอรู้นะ คือ
ปฏิบัติอย่าให้แห้งแล้ง

ต้องให้ติดต่อกัน แบบมอบายถวายชีวิต จิตใจของเราจึงจะมีพลังแห่งการปฏิบัติ
คือว่าเตโชธาตุ ท่านทั้งหลายนี่อย่าให้เขามีโอกาสอ่อนกำลัง ให้สร้างพลังเตโชธาตุ
ไป ในตัวด้วยพลังฌาน...จะเผาผลาญให้พินาศลงดู”

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา

ของ..หลวงปู่ลาวกโลกอุดร ธรรมปาโมกข์

ชื่อกัณฑ์ ถาม - ตอบปัญหา ชุดที่ ๑

“ถ้าเราไม่ทำติดต่อกันไป เตโชธาตุนั้นจะสัมปยุต

ด้วยการเพ่งพลังมานั้นเขาก็จะอ่อนไป เกิดแห้งแล้ง

กิเลสก็เผลอนอีก นั้น..คงเข้าใจนะ นี่ขึ้นอยู่กับกรกระทำ”

* อีกประการหนึ่งคือว่า คนจะทำได้หรือทำถึงนั้น ตอนพระองค์จะเสด็จออกทรงสั่งสอนเวไนยสัตว์ พระองค์ก็เปรียบด้วยดอกบัว ๔ เหล่า คือว่าเหล่าที่๑, ที่๒, ที่๓ นั้นแหละ นอกจากคนที่ไม่ยอมรับฟังเท่านั้น

พระองค์ว่าจึงจะไม่มีโอกาส ..... ‘ไม่บรรลु’”

“หลวงพ่อก็บอกไว้ว่า *ไม่มีใครหุหนวกเกินคนที่ไม่ยอมรับฟัง

ฟังเหตุฟังผล มีอะไรไต่สวนทวนถาม นี้

มันเป็นอย่างนั้น เราหันหน้าเข้าหากัน ตรงนั้นผิด ตรงนั้นถูก

นั้นบรรลุได้ถึงได้ต่อ เมื่อคนนั้นมีทิฐิมานะ ไม่มาไต่สวนทวนถาม

ถ้าจะเดินมาหาหลวงพ่อก็ว่าก้มหัวไม่ลงหรืออะไรทำนองนี้

วัดป่ามันแคบไปไม่สมศักดิ์ศรี อย่างนี้มันก็อีกเรื่องหนึ่ง

เรื่องมานะทิฐิ แท้ที่จริงไม่ใช่ทิฐิของ นาย ก, นาย ข หรือ พระ ก, พระ ข หรือ

พระ ง, พระ ฉ ...เป็นทิฐิของธาตุๆ ชันธุ์ๆ...ที่เขาโน้มไปเอามาเป็นของตัวเอง”

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา
ของ..หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

“ทุกข์ในปรมัตถธรรม ท่านหมายเอา

ความเกิดของความคิดการปรุงแต่งจากจิตใจนี้แหละเป็นทุกข์”

ชื่อกัณฑ์ “มรรคมืองค์ ๘ อริยสัจ ๔”

นาที่ที่ ๔๘.๓๙

“การที่จะประพาศิธรรมกรรมฐานตามแนวทางของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ให้ได้บรรลุ
จุดหมายปลายทาง คือมหานิพพานศาสนิสุขนั้น ต้องมีวิธี มีกฏมีเกณฑ์ อย่างเฉียบ
ขาดเสียด้วย

อยู่ในแนวทางในอริยสัจ ๔ ของพระองค์นั้นแล

อริยสัจ ๔ ของพระองค์อยู่ตรงไหน อยู่ในตัวหนังสือหรือเปล่า

อริยสัจ ๔ ของพระองค์เป็นศัพท์บัญญัติ

พระองค์บอกชี้ให้อยู่ ... *ตรงจุดใจ จุดเดียว*...

ทั้ง ๕ ทวารนั้น ก็เป็นอริยสัจเหมือนกัน แต่เขามารวมลง

เป็นสายสะพานเป็นสายใย ผ่านเข้ามาถึงหทัยมันสมองพริบตาเดียว

พระองค์จึงให้เพ่งเป็นพลังมาน สู้อยู่ตรงจุดตั้งหัก

ใจเขาอยู่ตรงนี้ เขาไม่ได้ไปอยู่ที่หัวใจด้านซ้ายแต่ประการใด”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา
ของ..หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล
ชื่อกัณฑ์ อริยมรรคมีองค์ ๘

นาที่ที่ ๑๔.๓๘ ...“เฟ่งไปมันสลิมสลือ หรือว่ามั่วไปหมดนั่นนะ
นั่นแหละตัวฟุ้งซ่าน *เป็นธัมมานุสติ
ถ้ามันฟุ้งซ่านไป บ่สามารถซิดังเข้ามาได้ บ่สามารถ
ให้จำไว้เด้อ ให้จำ ชั้นผู้ใดสามารถตั้งอารมณ์เข้ามาได้
มาต่อสู้อยู่ตั้งจุมกหักเจ้าของได้ นั้นละๆๆ

ทุกซึกก็อดเอา ให้เราเฟ่ง *วางใจเป็นกลาง*
กลางที่อ้อมันก็..ก็คิดฮักคิดซังอยู่ฮั้นแหละ
คิดฮักคิดซังในอารมณ์ที่เราเห็น...เพิ่นเอินอิหยังนะนั่น

*จิตตานุปัสสนา จิตมันคิดฮักคิดซัง อยู่ในหทัยประสาท
ก็เป็นธาตุ ๔ ดิน น้ำ ไฟ ลม เป็นรูปธรรม...จุดเดียนั้นแหละ
ที่จะตัดภพตัดชาติลงได้ จุดเดียนั้นแหละ ที่ตัดภพตัดชาติลงได้
จุดเดียว...มหาสติปัญญาฐานสูตรจุดเดียว...เฮ็ดเป็นจุดเดียว
สู้กับอารมณ์ที่เฮามองเห็นทางหทัยประสาท
หรือมโนทวารทางตั้งจุมกหัก”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

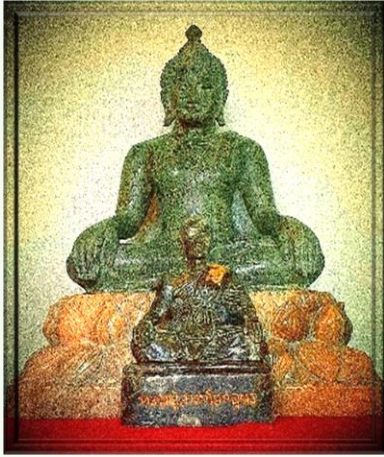

อโยธยา ภัย โพนรอก เขามกดา
จงเล็กร่า อโยทำ กรรมอันเลว

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา
ของหลวงปู่สาวกโลกอุดร รมมปาโล
ชื่อกัณฑ์..กฎแห่งกรรม ๑

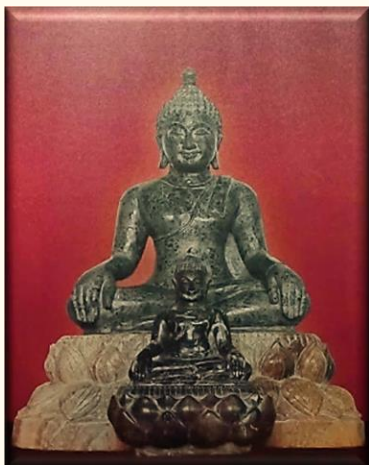
“ทีนี้คือว่าอย่าทำอย่าถอย
ถ้าเราทำกรรมอันใดไว้ถึงหนักหน่วงก็ตาม
เขาจะชะลอไว้ก่อน
หยุดชะงักไว้ก่อนเขายังไม่ให้ผลหรอก
ถ้าไม่ได้สำเร็จกิจ เป็นพระอรหันต์เสียก่อน
นี่คือว่าเรื่องกฎแห่งกรรม
เรื่องอินไตยก็ดี
ก็ว่าพยายาม
คือว่ากรรมอยู่ที่ไหน...
กรรมอยู่ที่กาย วาจา ใจ ของเรานี่เอง
คือว่าใจมันคิด ก็ให้พูด ให้ทำ ให้ทำคนทำนองนี้
ก็ให้เราเลิกสร้างกรรมเหล่านี้ซะ จะเป็นผลดีต่อเรา
ในทางประพฤติปฏิบัติของเราก็จะก้าวหน้าต่อไป
อย่าถืออย่าสาซึ่งกันและกัน .... มันตามไม่ทัน
อัตราราศ์ของคำพูดของแต่ละฝ่ายนั้นนะ
มันเข้าใจว่าเป็นอัตรานะ”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร รมมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา
ของ...หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล
ชื่อกัณฑ์ กฎแห่งกรรม ๑

“... เมื่อดำก้นมันก็ไม่โห้ขึ้นทันทีทันใด เพราะว่าเรายังไม่ได้บรรลุธรรมนั้นนะ
ไม่มีทางที่ยับยั้งมันได้ บางทีก็โหมโกรธาพูดในแนวทางที่ให้เสื่อมเสียซึ่งกัน
และกัน นั่นจึงว่าไม่สมควรที่ว่า เอามาพูดในสำนักผู้ประพาศิทธิธรรมกรรมฐาน
นี่ขอให้รู้ว่า นั่นแหละ สรุปลงแล้วให้รู้ว่ากฎแห่งกรรม
และอีกอย่างหนึ่งก็ให้รู้ว่ามันก่อตัวเป็นอิตตาธาตุ คือ
อิตตาโดยความเข้าใจเฉยๆ นะ แต่ความจริงเขาเป็นอนัตตาธาตุอยู่
แต่ว่ายังไม่ได้ขาดสันตติถึงขั้นพระอรหันต์ก็เลยไม่รู้ล่ะนะ
เรื่องของเรื่องมัน..มันจึงถูกอิตตาของกิเลสตัณหาราคะลากไปได้
ลากไปทั่วแคว้นแดนไทยลากไปไหนก็ช่างหัวมันเถอะ
คนเราจึงระทมขมขื่น ถูกย้อมไว้ด้วยราคะ โทสะ โมหะ
ชาติแล้วชาติเล่า ภพแล้วภพเล่าณะนะ ไม่รู้ว่าภพชาติไหนจึงจะสงบจบสิ้น
จึงจะสิ้นสุดการเดินทางเข้าป่าเข้าได้สักที ถ้าเราไม่เร่งความเพียร
ประพาศิทธิธรรมกรรมฐานในชาตินี้ คือว่าให้ถึงที่สุดแห่งทุกข์
ถึงที่สุดแห่งทุกข์นั้นคืออะไร ถึงที่สุดแห่งที่ว่าดับจิตได้นั้นนะ
ถ้าใครดับจิตได้นั้นนะ นั่นแหละที่สุดแห่งทุกข์”
ตัวทุกข์ก็อยู่ในจิต ไม่ใช่ที่ว่าจิตเดิมจิตแท้ณะ จิตเดิมจิตแท้ก็ยังเป็นอิตตาอยู่
ที่สุดสังสารวัฏฏะ การเกิดสังสารวัฏฏะ ก็คือ ตัวจิต
การดับของสังสารวัฏ ก็คือดับจิต
จึงจะเป็นนิโรธธรรมในอริยสัจ ๔ นั้น..นี่ก็ขอให้เข้าใจ

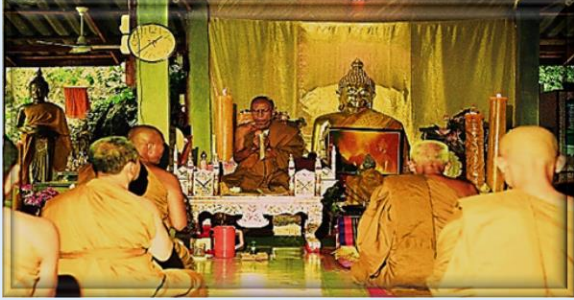
ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา
ของ...หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมฺมปาโล
ชื่อภักดิ์ อัดตา - อนัดตา

“ข้อที่ขาดไม่ได้ให้พวกท่านทั้งหลายจำเอาไว้จนขึ้นใจ พระอรหันต์บุคคลไม่ว่า
ครั้งใดสมัยใด ไม่ว่าปางใดก็แล้วแต่ ท่านจะรู้แจ้งแทงตลอด ท่านจะอาศัยฝ่าย
สมถกรรมฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวอสุภกรรมฐานนี้จะทิ้งไม่ได้เลย ถ้าเราไม่
หนักแน่น ถ้าเราไม่เกิดญาณในฝ่ายสมถะ ให้รู้เห็นให้เกิดนิพพิทาญาณความเบื่อ
หน่ายความสะอิดสะเอียนในร่างกายตนและผู้อื่นแล้ว จะบรรลุธรรมเบื้องสูงนั้น
หลวงพ่อบอกว่าเป็นไปไม่ได้อย่างแน่นอน

ฉะนั้น พุทธคำสอนของพระองค์ จึงแนะนำให้กำหนดฝ่ายสมถะ จะเป็นเพ่ง
อสุภะหรือกำหนดพุทโธ หรืออะไรก็แล้วแต่ ให้มีใจสงบเสียก่อน เมื่อมีใจสงบเราก็
พยายามใช้สติปัญญา ให้มีความเบื่อหน่ายในร่างกายตนและของผู้อื่นได้อย่างถ่องแท้
คำว่าเบื่อหน่ายนี้ไม่ใช่จำ คือว่าสัญญาความจำแบบเลื่อนลอย ให้เรารู้เห็นอย่าง
แจ่มแจ้งในสภณร่างกายของเราพร้อมทั้งจิตใจซะก่อน

เมื่อครั้งพระพุทธกาลนั้น โดยมากพระองค์ทรงแนะนำพร้าสอนสาวกของ
พระองค์นั้นให้ไปบำเพ็ญอยู่ตามป่าช้า ซึ่งมีกเหวรากซากศพทิ้งเกลื่อนกลาดอยู่ในนั้น
เพราะสมัยครั้งพระพุทธกาล ประเทศอินเดียนั้น เมื่อตายแล้วส่วนมากถ้าเป็นคนยาก
คนจนจะเป็นคนเผ่าคนแก่ก็ตาม ถ้าเป็นคนยากคนจนนะ เขาจะหามศพนั้นไปทิ้งไว้
ในป่าช้าเฉยๆ เรียกว่าเหม็นเกลื่อนกลาดสะอิดสะเอียนอยู่เต็มป่าช้า”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมฺมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา
ของ...หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมฺมปาโล
ชื่อกัณฑ์ อัดดา - อนัตตา

“ฉะนั้น พระอริยบุคคลในปัจจุบันนี้ จึงมีไม่มากเหมือนครั้งพระพุทธกาล หมายความว่าไม่มีของจริงให้เราเห็น สมัยก่อนนั้นศพเคลื่อนกลาตอยู่ตามป่าช้า พอภิกษุสามเณรไปเพ่งก็เกิดความสะอิดสะเอียนเบื่อหน่ายได้เร็วกว่าทุกวันนี้ ทุกวันนี้มีแต่วามโนภาพเอา

ฉะนั้น วิธีทุกวันนี้หลวงพ่อก็แนะนำให้เพ่งเอาตัวของเรานี้แหละเป็นกเขวรากษากศพ ประดุจหนึ่งที่ตั้งอยู่ในป่าช้า จะเพ่งดูจุดใดจุดหนึ่งก็ได้ หลวงพ่อก็ไม่หนีหลักเรื่องธาตุกรรมฐาน อากาโร ๓๒ นี้ อย่างเมื่อคืนหลวงพ่อก็แสดงไปแล้ว เช่นผม ขน เล็บ ฟัน หนัง เนื้อ เอ็น กระดูก เยื่อในกระดูก ม้าม หัวใจ ตับ พังผืด ไต ปอด ไล่ใหญ่ ไล่ย่อย อาหารใหม่ อาหารเก่า เยื่อมันในสมอง นี่เป็นฝ่ายธาตุดิน

ให้เราเพ่งทีละจุด ทีละจุด เข้าไปดูมัน ทำครั้งแรกก็จะคล้ายๆ ไม่มีความหมายอะไร เลยที่หลวงพ่อกำ คล้ายๆ จะไม่มีความหมายอะไร แต่เมื่อเราทำจริงทำจัง หลวงพ่อกำประติดประต่อ นึกในใจแล้วว่าทำจากนาที่เป็นชั่วโมง จากชั่วโมงเป็นวัน เจ็ดวันเป็นหนึ่งสัปดาห์ สี่สัปดาห์เป็นหนึ่งเดือน สิบสองเดือนเป็นหนึ่งปี เราทำประติดประต่อโดยไม่ท้อถอยไม่ขาดระยะ นอกจากเวลาฉันกับหลับนอนเท่านั้น นอกนั้นทำหมด ถ้าไม่นั่งสมาธิกรรมฐาน ก็พยายามใช้ปัญญาพิจารณาโดยแยกกายอยู่ในนั้น ในสภณร่างกายของตัวเอง

ถ้ามันเกิดนิพพิทาความเบื่อหน่ายสะอิดสะเอียนอยู่ที่จุดใด เช่นจุดมันสมองก็เพ่งเข้าไปดูนี้เป็นฝ่ายสมณะ หรือจุดในท้องในไส้ เรามองเข้าไปก็เห็นไส้เป็นขดๆเป็นชั้นๆ มีขี้มีเยี่ยวเต็มพุงขี้พุงเยี่ยวให้เราเพ่งเข้าไปดู นี่แหละทางที่ว่าเขาสะอิดสะเอียนกันทั้งโลก เขาเหม็นกันทั้งโลก ของไม่ดีไม่งามในสภณร่างกายของเราให้เราหยิบมาประพฤติปฏิบัติ”

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา
ของหลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมมปาโล
ชื่อกัณฑ์ อัจฉตา - อนัตตา

“ครั้งแรกหลวงพ่อบอกว่าพระพุทธองค์ทรงบัญญัติให้พิจารณาอะไรหนอ ถึงทำเช่นนี้ หลวงพ่อมาทำลองดูไม่ถึงเดือน เรียกว่าเกิดได้อานิสงส์ของฝ่ายสมถกรรมฐาน เรียกว่า ฝ่ายอสุภะในร่างกายตนเอง เมื่อมองเห็นคนอื่นก็เป็นทีเปื้อนหายไปหมด นิเวศธรรมตัวกามราคะก็ขาดลงในตอนนั้น นี่ยังไม่ได้ถึงจุดนะ

ทีนี้ ฝ่ายธาตุน้ำก็...ดี เสลด หนอง เลือด เหงื่อ มันข้น น้ำตา เปลวมัน น้ำลาย ไขข้อ น้ำมูก น้ำเยี่ยวเหล่านี้ เราก็เพิ่งดู เวลาเราถ่มน้ำลาย เวลาเราสั่งขี้มูกให้รู้ทุกจุด และก็พยายามใช้ปัญญาไปที่ละนิดทีละนิดว่ามันเป็นของโสโครก นี่จิตเราจะตก คือว่าขาดจากนิเวศธรรมได้ นี่หลวงพ่อบอกฝากข้อฝัง

ก่อนที่จะหีบยกเอาธรรมเบื้องสูง เราต้องมีที่พึ่งไว้เสียก่อนเพื่อว่าจิตตกกลางมา เราจะได้พึ่งฝ่ายอสุภกรรมฐานนี้ได้ทันทั่วทั้งที่

สมัยหลวงพ่อบริกรรมปฏิบัติวิธีพึ่งถนเข้าตั้งจุมกหักนี้ ตัวกิเลสมันแรงมากเอา ไม่อยู่บางครั้ง เมื่อตกลงมาเรียกว่าคว่ำอะไรก็ไม่ทัน หาฝ่ายอสุภะให้เปื้อนหาย แทบไม่ทันทำกลับไปกลับมาอยู่เช่นนี้ วิถีจิตจึงจะมีอานุภาพแก้กล้าขึ้น แก้กล้าขึ้น”

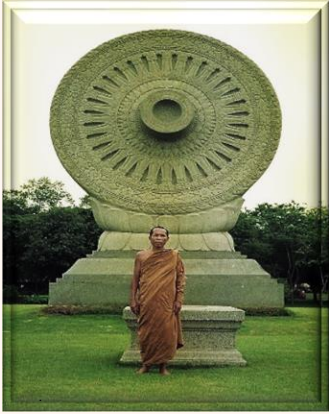

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา
ของ...หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล
ชื่อกัมม์ กฏตายตัวของผู้เป็นอาจารย์

“ผู้ที่จะเป็นพระอรหันต์เรียกว่าต่ออายุพระพุทธศาสนาให้องค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้านั้น มีข้อแม้จำกัด เฉพาะตัวที่ว่าผู้ที่เป็นครุบา อาจารย์
(สำหรับลูกศิษย์ไม่เกี่ยว ขอให้ฟังให้ดี ๆ)

๑. ต้องไม่เป็นโรคมลาเรียมาก่อน ขอให้เข้าใจ นี่ คำประกาศิตของหลวงปู่สาวกโลก
อุดร ธรรมปาโล ถึงจะไปอยู่แห่งหนตำบลใดก็ตาม อยู่ในที่ที่ว่าแวนแคว้นแดนไทย
ถึงสถานที่แห่งนั้นจะเป็นโรคร้ายโรคมลาเรีย แทบล้มประดาตายทั้งหมู่บ้านก็
ตาม ผู้ที่ต่ออายุพระพุทธศาสนาให้พระองค์นั้น เช่น หลวงปู่สาวกโลกอุดรคนนี้
แล้วไซ้ จะไม่เป็นโรคมลาเรียโดดเด็ดขาด นี่ข้อที่ ๑. ขอให้จำไว้ ผู้เป็นครุบา
อาจารย์นะ แต่ลูกศิษย์ลูกหาไม่เกี่ยว
๒. ที่นี้ พินของผู้ขึ้น ผู้ที่ต่ออายุพระพุทธศาสนาให้พระองค์นั้น ต้องมีอยู่ครบ ๓๒ ซึ่ง
ไม่มีหลุดไม่มีเว้ามีแหวง แต่มีเว้ามีแหวงก็นิดหน่อย ไม่ถึงกับหลุดเป็นซี่ ๆ อันนี้ก็
ขอให้เข้าใจ นั่นแหละ เป็น ๒ ข้อ แล้วไซ้ไหม นี่จะเห็นได้ว่าเป็นเช่นไร ถึงขนาด
นั่นแหละ
๓. ข้อที่ ๓ คนนั้นต้องไม่เป็นหมอทรงมาก่อน นั่นเห็นไหม เด็ดเดี่ยวทีเดียวคำ
ประกาศิตของหลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล ถึงขนาดนั้น ชาวโลกอย่าไปหลงม
งายกับพวกเหล่านี้

หลวงปู่ยังเคยสอนไว้ว่า ถ้าสมมุติว่าอาจารย์องค์นั้นนะ ประกาศตนเองว่า
เป็นเกจิอาจารย์ สั่งสอนในด้านวิปัสสนากรรมฐาน สมณะกรรมฐานก็ดี ให้สอบ
ประวัติดูชะก่อนว่าท่านเคยเป็นหมอทรงมาก่อนไหม เคยเป็นโรคมลาเรียมาก่อน
ไหม อะไรทำนองนี้ ก็ขอให้สืบทราบดู หรือตอนที่ท่านตรัสรู้เป็นพระอรหันต์นั้น
พินของท่านอยู่ครบไหม ถ้าไม่ครบใน ๓ ข้อนี้ เรียกว่าไม่ต้องลา ไม่ต้องกราบ ไม่
ต้องไหว้ เรียกว่าหอบกลดหอบบาตรหนีไปเลย”

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา
ของ...หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมฺมปาโล
ชื่อกัณฑ์ วิสุทธิ ๗

“มานะ ๙ ประการนี้ก็จัดอยู่ในทิวทัศน์ความเห็นเหมือนกัน
ความเห็นผิด ท่านก็ถอดทิ้งออกได้หมดไม่สำคัญตนว่า

เป็นอะไรทั้งสิ้น มานะ ๙ ประการถ้าใครได้เคยเรียนนักธรรมโท ก็คงจะรู้ความสำคัญ
มันหมาย มานะ...แปลว่าการถือตัว ถือเรา ถือเขา ถือหมู่ ถือคณะ ถือตัวเอง เหล่านี้
แหละ คือว่าเป็นมานะทิวทัศน์ เป็นมานะความถือตัว ถือสายโน้น สายนี้ ของอาจารย์ตน
นั่นแหละ .....

.....วรรคแรก ก็เรียกว่า.....

๑. ตนเป็นผู้เลิศกว่าเขา	ก็สำคัญตนว่า เลิศกว่าเขา
๒. ตนเป็นผู้เลิศกว่าเขา	ก็สำคัญตนว่า เสมอเขา
๓. ตนเป็นผู้เลิศกว่าเขา	ก็สำคัญตนว่า เลวกว่าเขา

.....วรรคที่สอง ต่อมา.....

๔. ตัวเป็นผู้เสมอเขา	ก็สำคัญว่าตัว เลิศกว่าเขา
๕. ตัวเป็นผู้เสมอเขา	ก็สำคัญว่าตัว เสมอเขา
๖. ตัวเป็นผู้เสมอเขา	ก็สำคัญว่าตัว เลวกว่าเขา

.....วรรคที่สาม ต่อมา.....

๗. ตัวเป็นคนเลวกว่าเขา	ก็สำคัญว่า เลิศกว่าเขา
๘. ตัวเป็นคนเลวกว่าเขา	ก็สำคัญว่า เสมอเขา
๙. ตัวเป็นคนเลวกว่าเขา	ก็สำคัญว่า เลวกว่าเขา

เป็นทิวทัศน์ เป็นมานะ ทั้งสิ้นเลย คือมีความสำคัญมันหมาย มีอัตตาตัวตนเข้ารองรับอยู่ จึงเป็น
มานะทิวทัศน์ ให้ถอดทิ้งทั้งหมด ให้อว่างทิ้ง ให้อปล่อยวาง ระหว่างฟังธรรมก็ตี ระหว่าง
ประพฤติธรรมกรรมฐานก็ตี อย่าสำคัญมันหมาย ว่าตัวเองเป็นอะไรทั้งสิ้น เป็นแต่เพียง
ธาตุ ๔ ชั้น ๕ ประชุมกันเข้าเท่านั้น ให้สำคัญมันหมายว่า ไม่มี สัตว์ บุคคล ตัวตน เรา
เขา อยู่ในนั้น นี่ถอดทิ้งไปหมด ถึงจะเรียกว่า ทิวทัศน์วิสุทธิ หมดจดเรื่องความเห็น”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมฺมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา
ของ...หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล
ชื่อกัณฑ์ วิสุทธิ ๗

“ส่วนมากแล้วนั้นนะ จะถือทิฐิมานะร้ายแรงมาก เข้าหมู่เข้าคณะไม่ได้ แยกความ
สามัคคีก็เพราะตัวมานะทิฐิเหล่านี้แหละ ร่วมคณะร่วมวงไม่ได้ ก็เพราะมานะทิฐิ
ทีนี้จะกล่าวเรื่องที่ว่า **ความเห็น หรือทิฐิอันจองหอง** ยิ่งร้ายกาจเข้าไปอีก เป็นทิฐิ
อันลามก เป็นอวิชชาธาตุ ที่ตั้งหรือคลั่งใจสรรพสัตว์ทั้งหลายเอาไว้ในภพ ตลอด
กาลตลอดชาติ

อหังการ ข้อที่หนึ่ง ท่านก็เรียกว่า อหังการ ตัวนี้เรียกว่า การจองหอง พองตัว อวด
เก่งตำรา ยศถาบรรดาศักดิ์ ใครเห็นผิดจากตำราเป็นตอกหน้าเจ้าเลย ว่าฉันแหละ มี
กฎเกณฑ์สุดดีสุดชั่ว คือมองหาแต่ดีแต่ชั่วเป็นเครื่องวัดบุคคลอื่นๆ อยู่ร่ำไป มีวิสัยจับ
ผิดแต่คนอื่น ไม่จับผิดตัวเองนี่ตัวอหังการ เป็นทิฐิ เป็นมานะทิฐิอันร้ายแรงเหมือนกัน

มมังการ ข้อที่สอง ทีนี้ มมังการ การจองหองเหยียบย่ำคนอื่น อยู่ในทิฐิที่เรียกว่า
ยินดีลำพองผยองชน อวดแต่ตัว ยกยอปอปั้นตนเองอยู่ร่ำไป มีใจทะนงไม่ลงหัวให้แก
ใครๆ ไม่ยอมก้มหัวให้ใครๆ ทั้งสิ้น นี่เรียกว่าร้ายแรงมาก

ปลังการ ข้อที่สาม ปลังการ การจองหอง เป็นคนหัวหมอปะรำปะรา มีไหวพริบ
พลิกแพลง มีชั้นเชิงอันร้อยเล่ห์พันเหลี่ยม พุดมากเถียงมาก มีความเห็นมาก มีอุบาย
ลามกก็มาก มีชั้นเชิงก็มาก เถียงก็มากพุดก็มาก อะไรทำนองนี้แหละ ล้วนแต่เป็นทิฐิ
ชอบพุดเพื่อเจ้อ เหลวไหลต่างๆ นานา เรียกว่าติดอยู่ในจารีตประเพณี ถ้าใครออก
จากความเห็นตัวเอง ก็เป็นอันว่าผิด ติดอยู่ในจารีตประเพณีที่ตัวเองเคยประพฤติ
ปฏิบัติมา อันนี้ถ้าใครถอดทิ้งได้ จึงจะเรียกว่า ทิฐิวินุสสุติ หมดจดแห่งความเห็นนี้เป็น
ข้อที่ ๓”

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา
ของ...หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมฺมปาโล

ชื่อกัณฑ์ “กฎแห่งเวรกรรม ๒”

“นี่ก็เป็นข้อเตือนใจเหล่าคณะศิษย์ของหลวงปู่

ต้องตั้งสติก่อนพูดก่อนทำ

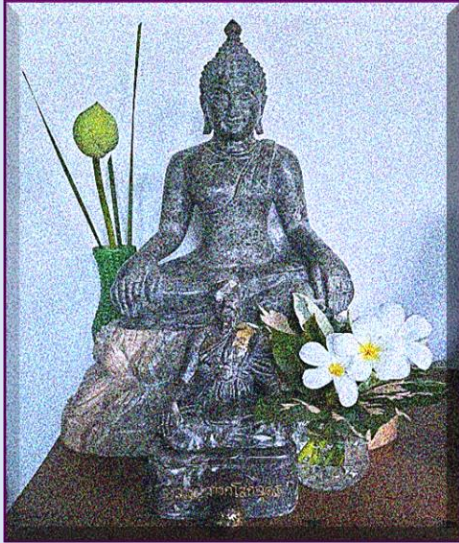
อย่าให้ปากมันออกไปก่อน มันจะเป็นวิบากกรรมทันที เห็นไหม ผู้กำลังเดินทางอย่างหลวงปู่สาวกโลกอุดร มีทุกข์ทางใจใกล้จวนเจียนจะตายอยู่แล้ว เมื่อมีคนมากระทบนะ ระวัง ระวังตอนนี่ จะฉิบหายบรรลัษีเชียวนะ แต่หลวงปู่ไม่รู้ตัวนะ หลวงปู่ไม่เคยสาปแช่งใคร และไม่เคยมองคนในแง่ร้าย แต่กฎแห่งสวรรค์กฎแห่งนรก ปรมานูชาตอุณบริสุทธิเขาลงโทษผู้มันเอง เห็นไหม อันนี้เป็นข้อคติเตือนใจในเรื่องที่หนึ่ง”

.....

ชื่อกัณฑ์ “อนุปุพวิหาร๙”

“คือว่าการตัดกระแสที่จะมีอานุภาพให้เกิดเป็น กิจ ๔ ญาณ ๓ ทบทวน ปฏิจจสมุปบาทได้นั้น ไม่ใช่ว่าดับลงโดยวิธีธรรมดาเฉย ๆ อย่างที่ว่า เห็นอากาศสว่างเปล่าเฉยๆ หรือว่าดับเฉยๆ โดยจิตตภวังค์นั้น เป็นไปไม่ได้ ไม่มีอานุภาพอันใดเข้ารองรับเลย อานุภาพที่เข้ารองรับ ก็คือ ผลของสมาบัติขั้นนั้นแหละ จะเป็นอานุภาพเข้ารองรับ”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมฺมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา
ของ...หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล
ชื่อภิกษุ วิปัสสนุกิเลส(๑)

“ว่า เฟ่งทีแรกๆ ก็ใช้ สติ ของตนจตจ่อดูอารมณ์

สติระดับแรก ก็เปรียบเสมือน

นายท้ายเรือถือหางเสือเรือ ก็พยายามประคองคัตท้ายเรือไม่ให้หัวมันไปชนฝั่ง
ด้านโน้นด้านนี้(ด้านอัตรตะ) ด้านในที่นี้หมายความว่า พยายามอย่าให้ ความคิด
ปรุงแต่ง หรือว่า วิญญาน นี้ มันไปชนฝั่งโน้นฝั่งนี้ คือฝั่งอัตรกิลมถานุโยค และ
ฝั่งกามสุขัลลิกานุโยค คือว่าอย่าให้มัน..พยายามประคองมันไว้กลางๆ ประคอง
ไว้ด้วย อัปนาสมาธิ

ระดับต่อไป ให้ทำสติของตน

เหมือนค้างคาว ที่ว่าจับอยู่ผนังถ้าสูงๆ ถ้ามันเผลอมันจะร่วงหล่นลงมาตาย
ทันที

ระดับต่อไป เพียรเฟ่งเข้าไปอีก ทำสติของตนให้..

เหมือนแมว เหมือนแมวที่มันจ้องจะตะครุบหนูนะ แต่ระวังนะ สติระดับนี้ระวัง
ระวังหนูมันจะตะครุบแมวนะ ระวังให้ดีๆ เพราะนักวิปัสสนาทุกวันนี้ ถูกอืหนู
มันตะครุบกินเสียมากมายก่ายกอง เพราะแมวมันชี้เกี้ยวจว่าจั้นเถอะ นี่ระดับนี้
ระวังให้ดีๆ ท่านจะสังเกตเห็นได้ว่า แมวบางตัวมันกลัวหนูเฉยเลย หนูมันมา
นั้นเห็นไหม

นี่เป็นระดับปฐม สติระดับประถม

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา
ของ...หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล
ชื่อภักดิ์ วิปัสสนุกิเลส (๒)

ที่นี่ สติระดับมัชฌิมะ สติระดับที่จะเข้าสู่สติสัมโพชฌงค์

ท่านเปรียบเสมือนหนึ่ง...

สติ..เหมือนพญाराชสีห์ สติตัวนี้ พญाराชสีห์ตัวนี้แม้แต่มันออกมาจากถ้ำ
คำรามเสียงเท่านั้นแหละ พวกสัตว์เล็กสัตว์น้อยอยู่ตามป่าดงพงดี ย่อมจะ
หัวหดหัวหายไปตามๆ กัน ราชสีห์ตัวนี้มันก็ไม่เลือกที่รักผลักที่ชังเสียด้วย
เห็นสัตว์ตัวไหนมันก็จะครุบกินทันทีเกลี้ยงไปเลย จนอึมันสำราญ

นี่ไหลเข้าแล้ว สติระดับนี้จะไหลเข้าสู่สติสัมโพชฌงค์องค์แห่งการ
ตรัสรู้ สติระดับนี้เป็นสติระดับมัชฌิมะภูมิ ก็ขอให้เข้าใจว่า ให้ตั้งสติเป็น
กลางๆ จึงจะอธิบายต่อไป

สติระดับที่ ๓ คือ..

สติของพลังแห่งปริมาณของพลังมานสติสายฟ้าผ่า

ของผู้สร้างสมกุศลบารมีธรรมมาแล้วอย่างเต็มเปี่ยม ท่านเปรียบ
เสมือนหนึ่งสายฟ้าที่พุ่งผ่าลงมาจากบนก้อนเมฆนั้น มีอำนาจรุนแรงถึง
ขนาดนั้น อำนาจของสายฟ้าผ่าจะมีอำนาจเพียงใด สรรพสัตว์อยู่ใน
แหล่งหล้าฟ้าดินนี้ มีใครบ้างไหม ที่จะไปกล้าต้านทานพลังแห่งสายฟ้าผ่า
ถ้าไปต้านก็เกลี้ยงแผ่นดินไปเลยไม่เหลือหรือ นี่ละ

“พระโยคาวจรผู้ที่ท่านบำเพ็ญเพียรมาน พะงเพียรมานมามาก จึงมี
พลังมานสติเป็นพลังมานปริมาณสายฟ้าผ่าได้ถึงขนาดนั้น ท่านเอาพลัง
ของปริมาณในตัวคน ในตัวเรานี้ละ มาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการ
เผาผลาญกับกิเลส ตัณหา อาสวะ

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา
ของหลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมมปาโล
ชื่อภคณ์ท์ วิปัสสนุกิตเลส

“สติระดับสังวรระวัง นั้นเปรียบเสมือนหนึ่งเจ้าของบ้าน คือระวัง
รักษาโจรผู้ร้ายไม่ให้มาลักของนะ คือเอาปิ่นจตุฯ จ้องๆ อยู่ ไม่ได้ประหารหรือ
เปรียบเสมือนหนึ่งนายทหารรายล้อมกำแพงเมืองเอาไว้ คือว่าตรึงกำลังไว้เฉยๆ
นี่ขอให้เข้าใจ สติระดับสังวรระวัง ก็ขอให้เข้าใจด้วย ไม่ใช่สติระดับประหาร
หรือว่าพิฆาตเช่นฆ่าแต่ประการใด

สติระดับประหารนี้มันมีอีก สติระดับขุนพลตัดหัวขุนพลผู้ก่อกบฏใน
แผ่นดิน มันมาลักของไม่ได้ ไม่ต้องสังวรระวัง ยิ่งโป่งเดียวเลย เสร็จไปเลย
เข้าศึกมาประจันอยู่ใกล้กำแพงเผด็จศึกไปเลย ไม่ต้องรายล้อมหลายวันมัน
เมื่อ..นี่ขอให้เข้าใจ สติแห่งฉานสายฟ้าผ่ามันจะเป็นไปโดยอัตโนมัตินะ
หลวงพ่อก็คือรู้ว่าเป็นไง เป็นไปโดยอัตโนมัติคล้ายๆ ที่ว่าไม่ได้ตั้งแก๊ลังก็
เป็นได้ ไม่ได้เจตนาก็เป็นได้

เมื่อถึงวาระสุดท้ายเขาจะเป็นของเขาเอง ก็ขอให้เข้าใจ
ที่นี่ ก็รู้วิธีการมีสติให้เพิ่มพลังของปรมาณูแล้ว คือว่าอยู่ตรงตั้งจุมุกหักของ
ตน ให้พยายามถึงจะมันหัวมัวหัวก็พยายามผ่อนคลายเอาตามนั้น คือว่า
ตามธาตุตามขั้นของตัวเอง”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา
ของหลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล
ชื่อกัณฑ์ วิสุทธิ ๗

“เพราะว่าคนเรามันติด.. ติดอะไร ..ติดตัวคน นี้เอง
เห็นร่างกายอันกว้างขวาง ยาววา หนาคืบ ของตนเองเป็นคนอยู่รำไป
วิธีการปรุงแต่งมันก็ปรุงแต่งไปตามธาตุๆ ชั้นๆ ของมัน
ตามความเข้าใจผิดของกิเลส ตัณหา อาสวะ เท่านั้น
ที่จริงไม่มีคนมีสัตว์อะไรอยู่ในนั้น

เสียงหลวงปู่เทศน์หลวงปู่ธรรม เป็นเสียงสังฆธรรมที่ผ่าน...คือว่า
หลวงปู่เป็นรูปธรรมนามธรรมให้สังฆธรรมของพระองค์ผ่านออกไปเท่านั้น มี
เนื้อหาสาระที่จะนำเอาไปประพฤติปฏิบัติได้ทันทีทันใด ไม่ได้แสดงแบบที่ว่าให้
วกไปวนมาแต่เรื่องของศีล สมาธิ ปัญญาเท่านั้น

แต่ที่จริง ศีล สมาธิ ปัญญานั้น เขารวมพลังกันเข้าแล้ว
มรรค ๘ รวมพลังกันเข้าไปแล้วเรียกว่าอริยมัคคสังคี
หรือเรียกว่าอริยมัคคญาณของพระองค์...
รวมเข้าไปแล้วเรียกว่าเป็นสัมโพชฌงค์องค์แห่งการตรัสรู้โน่น
เป็นสติสัมโพชฌงค์ เป็นธัมมวิจยสัมโพชฌงค์เข้าไปแล้ว
เป็นอุเบกขาสัมโพชฌงค์ข้อสุดท้าย เพียบพร้อมทุกสิ่งทุกอย่าง
อินทรีย์ก็แก่กล้า จึงจะตัดมันลงได้..ความคิดตัวนี้

เป็นของวิเศษเหลือวิเศษ”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา
ของหลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมฺมปาโล
ชื่อถ้อย...การรู้กับการตรัสรู้

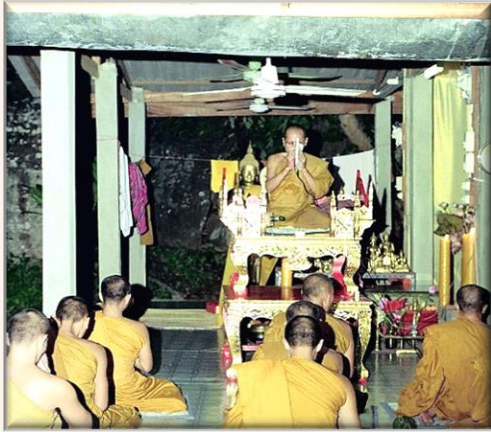

“การดับความคิดจึงจะเป็นนิโรธที่แท้จริง และทรงอานุภาพไว้ได้
ไม่ใช่นิโรธการดับทุกข์ การดับทุกข์นั้น..ทุกข์ตัวนั้นเป็นตัวผลไปแล้ว
แต่ตัวที่แท้จริงก็คือดับความคิด และทรงอานุภาพไว้ได้
ความคิดเป็นอัตตาตัวตน”

สมุทัยก็เหมือนกัน กามตัณหา ภวตัณหา วิภวตัณหา
เกิดมาจากไหน เขาก็เกิดมาจากความคิด นี่ก็ขอให้เข้าใจใน กิจ ๔ ญาณ ๓

นี่ก็ขอให้เข้าใจว่า ในการตรัสรู้
หรือการรู้เฉยๆ นั้น เอาปัญญาไปรู้เฉยๆ
แบบญาณ ๑๖ นั้นนะ มันไม่ถูกต้องแต่ประการใด เป็น อสังขารธรรม
แทรกซ้อนเข้ามาในพุทธศาสนา โดยไม่รู้ตัว”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมฺมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา
ของหลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมฺมปาโล
ชื่อกัณฑ์ วิปัสสนุกิเลส

“ **นาม** นี้ ก็คือ ความตั้งใจ ความดำริ ความครุ่นคิด ทั้ง ๕๐ สังขาร มารวม
เป็น..ความตั้งใจ..ความดำริ..ความครุ่นคิด...ไปถึงอารมณ์ที่เรามองเห็นใน
มโนทวาร

รูป นะ เป็นรูปหญิงสาว หรืออะไรก็แล้วแต่ เป็นรูปธรรม, รูปของกิเลส,
รูปของอวิชชาความโง่เขลาไม่รู้จริง คือไม่รู้จริงตามนั้น

พุงใส่เลย พุงใส่ตัวอารมณ์นะ

ถ้าจะไปพุงใส่ตัว *ความคิด* หรือ *วิญญาน* ไม่ได้ เพราะมันแปลงร่างได้
ความคิดตัวเดียวนี้ หลวงพ่อจับความคิดตัวเดียว

สังขารชั้นธ...โอ๊ย...แทบล้มประดาตาย หลวงพ่อหลงกล นึกว่า ความคิดเป็น
ตัวหนึ่ง, อารมณ์เป็นตัวหนึ่ง,

แท้ที่จริงเขาเป็นตัวเดียวกัน มันปรุงเอา

เรียกว่ามันนึกให้เป็นอะไรก็ได้ นึกให้เป็นสาวงามเทพเทพาปานไหนก็ได้ มัน
นึกปรุงแต่ง พุงใส่เลย พุงใส่เลย”

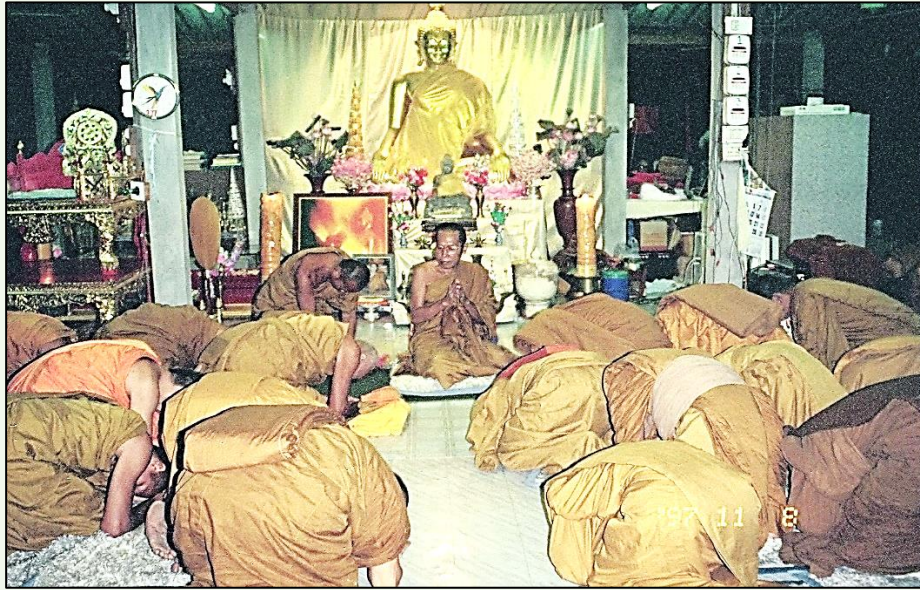
ถ้าเรามัวแต่อยากรู้อยู่นะ เลยไม่ได้ลงมือกัน เลยไม่ได้ลงมือ
ปฏิบัติ เมื่อเราปฏิบัติเองยอมเห็นเอง หลวงพ่อบอกวิธีการเท่านั้น คือ
โฆษณาว่าฉัน โฆษณาบอกตามนี้ ไม่ใช่โฆษณาชวนเชื่อแบบหลงทาง

ต้องเป็นไปตามนี้ เป็นไปอย่างอื่นไม่มีทาง

คือว่าหนึ่งไม่มีสอง”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมฺมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา
ของ...หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล
ชื่อกัณฑ์ วิปัสสนุกิเลส (๑)

“คือว่าการบรรลุธรรมอย่างที่หลวงพ่อดำเนินมาแล้ว อธิบายแล้วนั้นนะ สุขขวิปัสสโก เตวิชโช ฉฬภิญโญ ปฏิสัมภิทูปัตโต มี ๔ วิธี บรรลุพระอรหันต์ เป็นไปไม่ได้ เป็นไปมีวิธีเดียวเท่านั้น วิธีเป็นสองไม่มีเป็นอันขาด หลวงพ่อขอยืนยันเอาตามนี้

เพราะว่าสภาวะที่จะถึงจะตัดกันก็มีวิธีเดียว สำหรับปฏิสัมภิทาญาณ นั้นคือว่าก็เป็นคุณวิเศษของผู้บรรลุถึงเท่านั้น นี่เขาไม่เข้าใจ จึงอธิบาย ธรรมะของพระองค์ไปทีละทีละ เรียกว่าแบบที่ว่าปาๆ ตอนๆ แบบลุ่มๆ ตอนๆ ไม่ถูก

คำว่าสุขขวิปัสสโกที่ดี ต้องบำเพ็ญในศีล สมาธิ ปัญญา ให้เป็นพลัง ฌานสายฟ้าผ่า หรือพลังงานของปรมาณูในตัวในขณะเดียวกันนั้นด้วยนะ แยกกันไม่ได้”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธรรมปาโล

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา
ของหลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมมปาโล
ชื่อกัณฑ์ วิปัสสนุกิเลส (๒)

“แต่วิธีเบื้องต้นก็บริการตามถนัดตามจริต

คือว่า รากะจริต โทสะจริต โมหะจริต วิตกจริต สัทธาจริต พุทธะจริต
เหล่านี้เป็นต้น

ให้ทำเอาตามท่านที่ว่าชำนาญอย่างไหนก็ได้

ขึ้นวิธีสุดท้ายนะ ฟุ้งทะยานผ่านเวหาเข้ามาตรงตั้งจุมูกหัก

ความคิดเขาไม่ได้อยู่หัวใจด้านซ้ายนะความคิด

มีให้ซ้ายทุกม้วน

คือว่า **ความคิด** ไม่ได้อยู่หัวใจด้านซ้าย

ใจ ก็ไม่ได้อยู่ หัวใจด้านซ้าย

ผัสสะ, มโนทวาร อะไรก็ไม่ได้อยู่หัวใจด้านซ้าย

ตรงนี้เป็นอารมณ์ของจิต เป็นอารมณ์ของใจทั้งนั้น

ใจอยู่ตรงนี้ตรงเดียว(ตรงตั้งจุมูกหัก)

นอกนั้น เป็น **อารมณ์ของความคิด**

เป็น **อารมณ์ของใจ**

เข้าใจไหม หลวงพ่อจะพูดให้ฟังตรงๆ เป็นอารมณ์ของใจเท่านั้น เป็น

อารมณ์ คนอื่นก็เป็นอารมณ์ของใจ นอกจากนี้เป็นอารมณ์ของใจทั้งหมด

เข้าใจไหม เป็นอารมณ์ความคิดปรุงแต่งทั้งหมด”

ถอดคำบางตอนจากพระธรรมเทศนา
ของหลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมมปาโล
ชื่อกัณฑ์..หมอทรงสามสลึง ห้าสลึง

หน้าที่ที่ ๐๗.๒๗

“เย จิตตํ สณฺณเมสฺสนฺติ โมกฺขนฺติ มารพนฺธนา”
“ผู้ใดจักดับจิต ผู้นั้นจักพ้นจากบ่วงแห่งมาร”

แต่ภาษาในการแปล เขาแปลความหมาย

“ผู้ใดจักระงับจิต ผู้นั้นจะพ้นจากบ่วงแห่งมาร”

- * มาร..ในที่นี้ ก็คือว่า
- * มารตัว ราคะ โทสะ โมหะ
- * คือมารของภพชาติอันยาวนานนั่นเอง
- * มารในวัฏสงสาร นั่นเอง
- * มารของความเกิด แก่ เจ็บ ตาย

*** ถ้าใคร จักระงับดับจิตลงได้ ***
แน่นอนที่สุดเลย ตรงนี้ตรงไป้หมายแฝงทีเดียว”

“เย จิตตํ สณฺณเมสฺสนฺติ โมกฺขนฺติ มารพนฺธนา”
“ผู้ใดจักดับจิต ผู้นั้นจะพ้นจากบ่วงแห่งมาร”

พระพุทธดำรัส /อุทเทสแห่งนิพพิทา อุทเทสที่ ๒/จิตตวิคค ธรรมบทพระสูตรต้นตปิฎก
ขุททกนิกาย/พระไตรปิฎกเล่มที่ ๒๕

หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมมปาโล

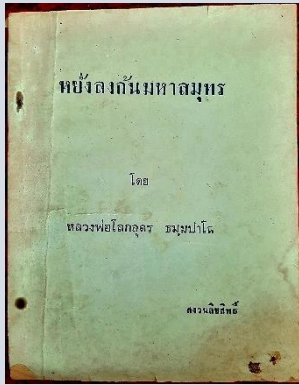

นาทิตี ๕๐.๐๐

“ พระพุทธองค์ได้ทรงตรัสไว้ว่า
ปริมาณของฤาษีแต่ละองค์
หรือนักพรตนักบวช
ของศาสนาของเราแต่ละองค์
สามารถพุ่งเข้าไปทำลาย
เมืองหนึ่งเมืองใดให้พินาศก็ได้
ถ้ามีพลังจิตมาก
พระองค์เคยตรัสไว้ ”

หลวงปู่ศุวาทโลกจตุร อโนมปากไค

(จากกัณฑ์ : กำเนิดจักรวาล - โลก - สัตว์ - มนุษย์ - ศาสนาและกฎอจินไตย ๒๕๓๗)

หนังสือ “หยังลงกันมหาสมุทร”

หนังสือที่ประกาศพระอมตธรรม

อันวิเศษสูงสุดของพระพุทธองค์

รจนาคือ...หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาโล

พิมพ์ครั้งแรก พุทธศักราช ๒๕๓๒

วิธีการเพียรเพ่งปลงมานสติประมาณสายฟ้าผ่า

“คือเพ่งสติให้จดจ่อตรงตั้งจุมุกหัก หรือกึ่งกลางระหว่างนัยน์ตาทั้งสองข้าง การเพ่ง ก็ไม่ได้เพ่งเข้าไปให้ชิดตั้งจุมุกหักและไม่ห่างนักเรียกว่าเพ่งให้พอดีพอเหมาะกับความรู้สึกอันเป็นที่สะดวกสบายแก่การเพ่งนั้นแหละ ทำนัยน์ตาทั้งสองข้างให้อ่อนสงบนิ่งอยู่กับที่เฉยๆ ไม่มีการเหลือบไปเหลือบมาแต่ประการใดๆ ทั้งสิ้น พยายามอย่าให้นัยน์ตามันเดินไปเดินมาเป็นอันขาด แต่ไม่ใช่ว่าเป็นการบีบบังคับหรือกดนัยน์ตาลงแน่นๆ แรงๆ นะ คือทำให้นัยน์ตาอยู่ในลักษณะอันเป็นที่สบายนั้นแหละ ให้หลับตาพอเบาๆ ให้หลบหรือเหลือบนัยน์ตาเข้าด้านในพอประมาณเท่าที่จะทำได้ แต่ไม่ใช่ให้ไปมองหามิมิตหรือวัตถุอะไรอยู่ในไส้ในพุงนะ และถ้าเป็นกลางคืนตอนมืดๆ ไม่ต้องหลับตาลงก็ได้ ส่วนการหลบนัยน์ตาเข้าด้านในนั้น ทำไม่ได้ก็ไม่เป็นไร

การเพ่งสติวิธีนี้ ท่านเรียกว่าเพ่งมาน

หรือเพียรเพ่งสติของตนให้เป็นปลงมาน

มาน แปลว่า เพ่ง

ข้อนี้หมายความว่า...ให้เพ่งสติไว้จำเพาะตรงกลางใบหน้านั้นเอง

ส่วนลึนก็วางไว้ตามปกติธรรมดา และพยายามอย่าให้ลึนมันเดินไปเดินมาเป็นอันขาด แต่ถ้ามันเดินไปเดินมาไม่หยุด ก็ให้ยกลึนกดขึ้นไว้บนเพดาน แต่ก็ใช้ว่าจะให้กดจนเกือบตายไปเลยนะ คือกดให้พอดีพอเหมาะให้ลึนเป็นอยู่อย่างสบายนั้นแหละ”

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อมมปาโล

พระธรรมคำสอนเพื่อการปฏิบัติเพียรเพ่งสติที่ตั้งจุมุกหัก จากหนังสือ “หยังลงกันมหาสมุทร”

“คือว่าเฉพาะซีทไบปริวาสนี้ ก็พิมพ์ขึ้นสั้นๆ เป็นสองหน้ากระดาษ เพราะเราแจก ไม่เหมือนสำนักอื่นเขา สำนักอื่นคือว่าไม่มีบทเฉพาะตายตัว เฉพาะตายตัวในข้อที่ ๕ นี้เว้นไม่ได้เลย...เว้นไม่ได้ “

..... หลวงปู่หลวงโลกอุดร อมมปาโถ .....

วิธีเข้ากรรมหรือปฏิบัติกรรมฐานพอสังเขปสำนักหลวงพ่อกุศล

๑. ก่อนจะนั่งกรรมฐานทุกครั้ง ให้เอาสติมาฟังไว้ที่ปลายจมูกแล้วนึกบริกรรมในใจว่า พุทโธ หายใจเข้า ยาว ๆ ลึก ๆ หายใจเข้าบริกรรมว่าพุทอยู่ในใจ หายใจออกยาว ๆ บริกรรมว่า โธ ทั้งเข้า ทั้งออกอย่างละ ๘ ครั้ง เป็น ๑๔ ครั้ง เพื่อให้กองลมแผ่กระจายไปเต็มทุกสัดส่วนของร่างกาย เมื่อลมละเอียดแล้วให้บริกรรมเพื่อเพิ่มความสลัดใจ เพื่อให้เกิดนิพพิทานาธาตุลมเข้าไปอีก นึกบริกรรมว่า ลมแก่เป็นอะไร แก่เป็นของใครครมพัดอยู่บนยอดไม้บนหญ้าต้นใด ลมพัดเข้าพัดออกอยู่ปลายจมูกก็ฉันนั้น ลมไม่ใช่คน คนไม่ใช่ลม ลมไม่ใช่สัตว์บุคคลตัวตนใด ๆ ทั้งสิ้น

๒. ให้ฟังดูอาการ ๓๒ มี ผมน,ขน,เล็บ,ฟัน,หนัง,เนื้อ,เอ็น,กระดูก,เยื่อในกระดูก,น้ำมัน,หัวใจ,ตับ,ม้าม,ไต,ปอด,ไส้ใหญ่,ไส้เล็ก,อุจจาระใหม่,อุจจาระเก่า,เยื่อหุ้มในสมอง,ทั้ง ๒๐ นี้เป็นธาตุดิน ต่อไปฟังดูธาตุน้ำคือน้ำดี, น้ำเสลด,น้ำหนอง,น้ำเลือด,เหงื่อ,น้ำมันขี้,น้ำตา,เปลวมัน,น้ำลาย,น้ำมูก,ไขข้อ,น้ำเยี่ยว ให้ฟังพิจารณาให้เห็นว่า สิ่งเหล่านี้ มันเป็นของปฏิภูลโสโครกน่าสะอิดสะเอียนน่าเบื่อน่าขยี้ใจจริงและให้สมมุติตามสิ่งเหล่านี้ ไปทีละคำไปที่ละอย่างไปในตัวด้วย เช่น ฟังตามอุจจาระ ตอนมันไหลออกมาจากทวารหนักว่า อุจจาระแก่เป็นอะไรแก่เป็นของใครแก่เป็นคนหรือเป็นสัตว์ให้ทำในใจว่า เขาไม่ใช่เรา ไม่ใช่ตัวตนของเรา ทุกอย่างในอาการ ๓๒ นี้ เขาไม่เป็นคนสาร มันไม่มีผู้ใดเป็นเจ้าของ ถึงจะถามอย่างไรสิ่งเหล่านี้ก็ไม่มีคำตอบออกมาเลย และธาตุเหล่านี้เขาก็ไม่รู้ว่าเขาเป็นอะไรใด ๆ ทั้งสิ้น มีแต่ความคิดอันเป็นทวิภูมิฐานะ ต้นหาอุปทานเท่านั้น ที่ไปยึดว่าเป็นเราเป็นเขา ผลสุดท้ายก็ไม่มีอะไรเหลือไว้ในโลกนี้เลย

๓. ให้ฟังดูทวารทั้ง ๔ คือ ตา ๒ หู ๒ จมูก ๒ ปาก ๑ ทวารหนัก ๑ ทวารเบา ๑ รวมเป็น ๘ทวาร ให้ฟังพิจารณาให้เห็นตาให้อยู่ในห้วงสำนึกส่วนลึกของความรู้สึก ให้เห็นว่าแม้แต่สิ่งปฏิภูลโสโครกของเน่าของเหม็นของไม่สะอาด ของที่ไม่มีใคร ๆ เขาต้องการ ไม่มีผู้ใดเป็นเจ้าของมันไหลเยิ้มออกจากทวารทั้ง ๔ อยู่ทุกเวลาว่า มิได้ขาดให้ทำความเบื่อน่าขยี้ใจให้มากเวลาเราไปถ่ายเบาก็ให้ฟังดูให้เห็นเป็นของเหม็นของเน่า น้อมเข้ามาให้ถึงจิตใจ ส่วนลึกให้ได้เห็นจริง ๆ แล้วก็สมมุติตามมันด้วยว่า ขี้มูก เสลด น้ำลาย ขี้เยี่ยวแก่เป็นอะไรแก่เป็นของใครใครเป็นเจ้าของแก่ให้น้อมมาพิจารณาให้เห็นว่าสิ่งเหล่านั้น ไม่ใช่เรา ไม่ใช่ของเรา ไม่มีใครเป็นเจ้าของไม่ใช่สัตว์บุคคลตัวตนเราเขาและสิ่งเหล่านี้เขาก็ไม่ใช่เขาเป็นขี้ เป็นเยี่ยวหรือเป็นอะไรใด ๆ ทั้งสิ้น ถ้าเป็นของเรา เราจะไปถ่ายทิ้งทำไม

๔. ให้ฟังสมมุติทำเป็นนิมิตเหมือนคนฆ่าวัว ควาย เขารฆ่าแล้วเขาก็แลเนื้อของสัตว์เหล่านั้นให้เราสมมุติว่าฆ่าเจ้าของคือสมมุติทำเป็นนิมิตเรามีศมคม ๆ ฆ่าตั้งแต่หน้าผากของเรา ผ่าลงกลางใบหน้าลงลำคองหน้าอก ผ่าลงท้องจนถึงทวารเบาทวารหนักแล้วทำเป็นนิมิตเรามีศมคมๆ แต่เนื้อตนเองออกมาวางไว้เป็นกองๆ เช่นกองผม กองขน กองเล็บ กองฟัน กองหนัง กองเนื้อ กองเอ็น กองกระดูกแข็ง กระดูกขา กระดูกแขน กระดูกซี่โครงกระดูกสันหลัง กองกระดูกให้เป็นกองเดียวกัน กองเยื่อในกระดูก กองน้ำมัน กองหัวใจ กองตับ กองม้าม กองไตกองปอด กองไส้ใหญ่ กองไส้เล็ก กองอุจจาระใหม่ กองอุจจาระเก่ากองกระดูกที่ระหัดระเหิดเนื้อหนึ่งออกแล้วให้เห็นเป็นตาน้ำตาไป นี้เป็นธาตุดิน ต่อไปเป็นกองธาตุน้ำ กองน้ำดี กองเสลด กองน้ำหนอง กองน้ำเหลือง กองน้ำเหงื่อ กองมันขี้ กองน้ำตา กองเปลวมัน กองน้ำลาย กองน้ำมูก กองไขข้อ กองน้ำเยี่ยว ให้ทำเหมือนแล้วเอากองเป็นกอง ๆ ไว้ใกล้ๆ กัน หรือติดกัน เช่น เรานั่งสมาธิอยู่ที่ห้องเราประมาณ ๑ คืบแล้วหลับตาภาวนาในภาพให้เห็นเป็นนิมิตของสิ่งเหล่านั้นอย่างชัดเจนแล้วฟังพิจารณาทุก ๆ กองให้เห็นเป็นกองขึ้นส่วนของซากศพ ให้เห็นเป็นชิ้นส่วนกระจัดกระจายไปของน้ำเกล็ดน้ำกลิ้งน้ำเบื่อน่าขยี้ใจที่สุด เมื่อฟังกองธาตุดิน น้ำอยู่เบื้องหน้าหน้าดวงตาเรา

แผ่นซีทที่หลวงปู่แจกในงานปริวาสกรรม แผ่นที่ ๑

“คือว่าเฉพาะซีทใบปริวาสนี้ ก็พิมพ์ขึ้นสั้นๆ เป็นสองหน้ากระดาษ เพราะว่าแจก ไม่เหมือนสำนักอื่นเขา สำนักอื่นคือว่าไม่มีบทเฉพาะตายตัว เฉพาะตายตัวในข้อที่ ๕ นี้เว้นไม่ได้เลย...เว้นไม่ได้ “

..... หลวงปู่สาธุโลกอุทร อมมปาโล .....

๑ คีบ แล้วเมื่อฟังได้ถนัดแล้ว วิธีที่ ๒ ก็ให้ทำวิธีฆ่าตัวเองแล้วแกล้งเนื้อตามเดิม ที่นี้ฆ่าแล้วให้เอามากองไว้ในห้อง แล้วให้ฟังพิจารณาโดยแยกคาย ให้เห็นเป็นของปฏิภูลโคจรของเฝ้าของหมื่นของนาคควานาเป็นน่ายที่สุด ให้บริกรรมในใจว่ากองเหล่านี้ เขาก็ไม่รู้ว่าเป็นกองอะไรใดๆ ทั้งสิ้นมันเป็นสิ่งที่ไม่มีการต้องการเสียแล้ว แม้แต่ตัวเราเองก็ไม่ต้องการเสียแล้ว เพราะมันไม่มีใครเป็นเจ้าของ

๕. เมื่อทำฝ่ายสมณะในช่วงโมงแรกผ่านไปแล้ว จึงรวบรวมสติ ให้เป็นกำลังมานจึงมาฟังฉานสติเข้าไป ตรงตั้งจุกหมักคือฟังต่ออยู่กับอารมณ์อยู่ตรงตั้งจุกหมักนั่นเอง มันคิดปรุงแต่งไปกับอารมณ์หรือไม่ก็ตาม ก็ให้ฟังฉานสติไปไว้ตรงตั้งจุกหมักตลอดเวลา แม้ริมฝีปากไว้ กัดลิ้นไว้บนเข้าน กัดฟันเข้าหากันไว้ เหนือบ้นยตาขึ้นข้างบน ห่านัยสาเหลือบเข้าด้านใน ทำนัยตาให้ตึงเท่าที่จะทำได้ มันคิดปรุงแต่งอยู่สักหรือตื่นก็ให้ฟังฉานสติเข้าไปจนอารมณ์อย่างรวดเร็ว ฟังฉานสติให้เร็วปานสายฟ้าผ่า สติซ้อนสติ. ความคิดซ้อนความคิด ให้ฟังฉานสติเข้าไปจนอารมณ์อยู่ตลอดเวลาที่ การฟังต้องเอาชีวิตเป็นเดิมพันคือยอมมอบกายถวายชีวิต ยอมตายคาที่จริง ๆ

วิธีฟังมี ๒ วิธี คือถ้ามันผลอสติ มันคิดปรุงแต่งไปกับอารมณ์ภายนอกก็ให้ฟังสติไปจนอารมณ์ภายนอก มันคิดไปไกลไปไกลก็ตาม ให้รีบฟังอารมณ์ภายนอกให้เป็นซากอสุภะไปเลย แล้วให้รีบฟังฉานสติอย่างรวดเร็ว มาบักไว้ตรงตั้งจุกหมักตามเดิม การฟังอย่าไปอยากรู้ว่าอะไรเป็นรูปเป็นนาม (ข้อนี้หมายความว่าเรากำหนดรู้เรื่อง รูปนาม ชันธ ๕ อายตนะ ๑๒ ธาตุ ๑๘ มาจนชั่วของช้านานอยู่แล้ว) เรามีหน้าที่ฟังอย่างเดียวเท่านั้น เรามีภักดีใหม่ถ้าเราฟังต่ออยู่กับอารมณ์ไม่ไหวจริง ๆ ก็ให้รีบบริกรรมในใจสักกระยะหนึ่งช่วยการฟังด้วย เช่น บริกรรมว่า ธาตุคิด ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ บริกรรมให้เกิดความสลัดสังขเรใจเหมือนนายอารมณ์จริง ๆ แล้วจึงกลับมาฟังต่ออยู่กับอารมณ์ตามเดิม ให้สำเนียงในใจว่า ความคิดก็คืออารมณ์ อารมณ์ก็คือความคิด เราต้องบากบั่นเพียรฟังชนิดยอมตายคาที่จริง ๆ จึงจะถึงจุดหมายปลายทาง คือถึงซึ่งความดับเข้าสู่กระแสพระนิพพาน ถ้าอินทรีย์แก่กล้าสุดขีดแล้วก็จะได้บรรลุถึงองค์ฌานสัญญาเวทนิยตนิโรธ ถึงขั้นพระอรหันต์ ตัดกิเลสเป็น สมุจเฉทประหาน ในชาติปัจจุบันนี้ได้อย่างแน่นอน (ขั้นตอนนี้ต้องฟังการบรรยายประกอบ)

ขมายนุญ การปฏิบัติทุกข้อให้ทำอยู่ในอริยาบถเดียวกัน เช่นเรานั่งสมาธิช่วงโมงแรก ให้เราทำตามข้อที่ ๑ ถึงข้อที่ ๔ เมื่อทำช้านานแล้ว จะทำข้อใดข้อหนึ่งก็ได้ คือทำให้เกิดสังขเวร สลดใจ จนเกิดนิพพิทาความเบื่อหน่ายในร่างกายตนเองและร่างกายผู้อื่นจริง ๆ คือเบื่อหน่ายแทบจะผูกคอตายนั่นแหละ

ช่วงโมงต่อไปจึงปฏิบัติตาม ข้อ ๕ สำหรับข้อ ๕ นี้ ให้ทำแบบมอบกายถวายชีวิต คือทำแบบยอมตายคาที่จริง ๆ ไม่ใช่จะทำแต่เฉพาะกลางคืน กลางวันก็ให้ทำอย่าให้ขาดตอน จะยืนเดิน นั่งนอนต้องฟังฉานสติเข้าไปจนอารมณ์ ทุกอริยาบถ ให้ทำจนสุดวัดสุดเหวี่ยง จึงจะได้ผล

พิเศษ ถ้าหากท่านใดจะขอปฏิบัติเอารัตินี้ ภาวนี เป็นภพเป็นชาติที่สุดท้ายของการเวียนว่ายตายเกิดจริง ๆ ต้องไปให้หลวงปู่โลกอุทร สอบประวัติ สอบอารมณ์ เป็นการส่วนตัวเสียก่อน เมื่อหลวงพ่อยกกรรม และอนุโมทนาแล้ว จึงนำขันธ์ห้าไปขอขมาขอขมบทพระกรรมฐานแสดงตนเป็นศิษย์กับอาจารย์ต่อกันตามอริยะประเพณี แล้วหลวงพ่อก็จะให้อารมณ์พระกรรมฐานคือไป เรื่องขอขมาขอขมบทพระกรรมฐาน แสดงตนเป็นศิษย์กับอาจารย์ต่อกันนั้น ความจริงหลวงพ่อก็ไม่อยากให้ท่านรอกและหลวงพ่อก็คือเป็นคนถือตัวอะไรเลยแต่เพื่อลตทฎฐิฎฐิมานะของนักปฏิบัติและมันขัดข้องต่ออริยะประเพณีนี้ซึ่งในทางพระพุทธศาสนาที่ขอให้เข้าใจ เพราะที่ผ่าน ๆ มามีภิกษุ-สามเณรเอาวิธีของหลวงพ่อกับปฏิบัติแต่ไม่ได้ผลเท่าที่ควรหรือแทบไม่ได้ผลเลยก็เพราะเขายังมีทิฏฐิมานะไม่ยอมก้มหัวให้ใคร ๆ ไม่มาขอขมาขอขมบทพระกรรมฐานโดยเคารพนอบน้อมนั่นเอง จึงไม่บังเกิดผลอะไรกับเขาเลย

.....จากหลวงปู่โลกอุทร.....

วิธีเข้ากรรมหรือปฏิบัติกรรมฐานพอสังเขปสำนักหลวงพ่อโลกอุดร

ข้อที่ ๑

ก่อนจะนั่งกรรมฐานทุกครั้ง ให้เอาสติมาเพ่งไว้ที่ปลายจมูก แล้วนึกบริกรรมในใจว่า พุท-โธ
หายใจเข้ายาวๆ ลึกๆ หายใจเข้าบริกรรมว่า..พุท..อยู่ในใจ

หายใจออกยาวๆ บริกรรมว่า...โธ

ทั้งเข้า ทั้งออก อย่างละ ๗ ครั้ง เป็น ๑๔ ครั้ง เพื่อให้กมลแผ่กระจายไปเต็มทุกสัดส่วนของ
ร่างกาย เมื่อลมละเอียดแล้วให้บริกรรมเพื่อเพิ่มความสลัดใจ เพื่อให้เกิดนิพพิทาในธาตุลมเข้าไปอีก

นึกบริกรรมว่า ลมแกเป็นอะไร แกเป็นของใคร

ลมพัดอยู่บนยอดไม้ใบหญ้าฉันใด

ลมพัดเข้าพัดออกอยู่ปลายจมูกก็ฉันนั้น

ลมไม่ใช่คน คนไม่ใช่ลม

ลมไม่ใช่สัตว์บุคคลตัวตนใดๆ ทั้งสิ้น

หลวงพ่อกำลังทำทุกครั้งที่นะ สมัยปฏิบัติ

ข้อที่ ๒.

ให้เพ่งดูอาการ ๓๒ มี ผม ขน เล็บ ฟัน หนัง เนื้อ เอ็น กระดูก เยื่อในกระดูก ม้าม หัวใจ ตับ พังผืด
ไต ปอด ไล่ใหญ่ ไล่ย่อย อุจจาระใหม่ อุจจาระเก่า เยื่อหุ้มในสมอง ทั้ง ๒๐ นี้เป็นธาตุดิน

ต่อไปเพ่งดูธาตุน้ำ คือ น้ำดี น้ำเสลด น้ำหนอง น้ำเลือด เหงื่อ น้ำมันชั้น น้ำตา เพลวมัน น้ำลาย น้ำมูก
ไขข้อ น้ำเยี่ยว ให้เพ่งพิจารณาให้เห็นว่า สิ่งเหล่านี้มันเป็นของปฏิภูมิลโสโครก น่าสะอิดสะเอียน น่าเบื่อ
หน่ายจริง และให้สมมุติถามสิ่งเหล่านี้ไปที่ละคำ ไปทีละอย่างไปในตัวด้วย

เช่น เพ่งถามอุจจาระ ตอนมันไหลออกจากทวารหนัก..ว่า

อุจจาระแกเป็นอะไร แกเป็นของใคร แกเป็นคนหรือเป็นสัตว์

ให้ทำในใจว่า เขาไม่ใช่เรา ไม่ใช่ตัวตนของเรา ทุกอย่างในอาการ ๓๒ นี้ เขาไม่เป็นแก่นสาร มันไม่มี
ผู้ใดเป็นเจ้าของ ถึงจะถามอย่างไรสิ่งเหล่านี้ก็ไม่มีคำตอบออกมาเลย และธาตุเหล่านี้เขาก็ไม่รู้ว่าเขา
เป็นอะไร ใดๆ ทั้งสิ้น มีแต่ความคิดอันเป็นทิฐิมานะ ตัณหา อุปาทานเท่านั้น ที่ไปยึดว่าเป็นเราเป็นเขา
ผลสุดท้ายก็ไม่มีอะไรเหลือไว้ในโลกนี้เลย

(แผ่นที่ ๑)

(พิมพ์จากต้นฉบับเดิม ที่หลวงปู่สวางค์โลกอุดร ธรรมปาโล ท่านแจกในงานปริวาสกรรม)

ข้อที่สาม

ให้ฟังดูทวารทั้ง ๙ คือ ตา ๒ หู ๒ จมูก ๒ ปาก ๑ ทวารหนัก ๑ ทวารเบา ๑ รวมเป็น ๙ ทวาร ให้ฟังพิจารณาให้เห็น ให้อยู่ในห้วงสำนึกส่วนลึกของความรู้สึก ให้เห็นว่าไม่มีแต่สิ่งปฏิกูลโสโครก ของเน่าของเหม็นของไม่สะอาด ของที่ไม่มีใครๆ เขาต้องการ ไม่มีผู้ใดเป็นเจ้าของมันไหลเอี่ยมออกจากทวารทั้ง ๙ อยู่ทุกเวลานาทีมิได้ขาด ให้ทำความเบื่อหน่ายให้มาก เวลาเราไปถ่ายเบาก็ให้ฟังดูให้เห็นเป็นของเหม็นของเน่า น้อมเข้ามาให้ถึงจิตใจส่วนลึกให้ได้เห็นจริงๆ แล้วก็สมมุติถามมันด้วยว่า

ขี้มูก เสลด น้ำลาย ขี้ เยี่ยว แกเป็นอะไร

แกเป็นของใคร ใครเป็นเจ้าของแก

ให้น้อมมาพิจารณาให้เห็นว่าสิ่งเหล่านั้นนั้น ไม่ใช่เรา ไม่ใช่ของเรา ไม่มีใครเป็นเจ้าของ ไม่ใช่สัตว์ บุคคล ตัวตน เราเขา และสิ่งเหล่านี้เขาก็ไม่รู้เขาเป็นขี้ เป็นเยี่ยว หรือเป็นอะไรใดๆ ทั้งสิ้น ถ้าเป็นของเรา เราจะไปถ่ายทิ้งทำไม

ข้อที่สี่

ให้ฟังสมมุติทำเป็นนิมิต เหมือนคนฆ่าวัว ควาย เขาฆ่าแล้วเขาก็แลเนื้อของสัตว์เหล่านั้น

วิธีที่หนึ่ง ให้เราสมมุติว่าฆ่าเจ้าของ คือสมมุติทำเป็นนิมิตเอาเม็ดคَمْๆ ผ่าตั้งแต่หน้าผากของเรา ผ่าลงกลางใบหน้า ลงลำคอ ลงหน้าอก ผ่าลงท้องจนถึงทวารเบา ทวารหนัก แล้วทำเป็นนิมิตเอาเม็ดคَمْๆ แลเนื้อตนเองออกมาวางไว้เป็นกองๆ เช่น กองผม กองขน กองเล็บ กองฟัน กองหนัง กองเนื้อ กองเอ็น กองกระดูกแข็ง กระดูกขา กระดูกแขน กระดูกซี่โครง กระดูกสันหลัง กองกระดูกให้เป็น กองเดียวกัน กองเยื่อในกระดูก กองม้าม กองหัวใจ กองตับ กองพังผืด กองไต กองปอด กองไส้ใหญ่ กองไส้ย่อย กองอุจจาระใหม่ กองอุจจาระเก่า กองกะโหลกศีรษะที่แลเนื้อหนังออกแล้วให้เห็นบ้ำตานัยน์ตาโบ๋ **นี่เป็นธาตุดิน**

ต่อไปเป็นกองธาตุน้ำ กองน้ำดี กองเสลด กองน้ำหนอง กองน้ำเหลือง กองน้ำเหลือง กองมันข้น กองน้ำตา กองเปลวมัน กองน้ำลาย กองน้ำมูก กองไขข้อ กองน้ำเยี่ยว ให้ทำเหมือนแลแล้วเอากอง เป็นกองๆ ไว้ ใกล้เคียง หรือติดกัน เช่นเรานั่งสมาธิอยู่ที่ห้างเราประมาณ ๑ คืบ แล้วหลับตาตามโนภาพให้เห็นเป็นนิมิตของสิ่งเหล่านั้นอย่างชัดเจน

แล้วฟังพิจารณาดูทุกๆ กอง ให้เห็นเป็นกองขึ้นส่วนของซากศพ ให้เห็นเป็นชิ้นส่วนกระจัดกระจาย เป็นของน่าเกลียด น่ากลัว น่าเบื่อหน่ายที่สุด เมื่อฟังกองธาตุดิน ธาตุน้ำ อยู่เบื้องหน้าห่างตัวเรา ๑ คืบ แล้วเมื่อฟังถนัดแล้ว (แผ่นที่ ๒)

(พิมพ์จากต้นฉบับเดิม ที่หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธมมปาโล ท่านแจกในงานปรีวาสรกรรม)

วิธีที่สอง ก็ให้ทำวิธีฆ่าตัวเองแล้วแต่เนื้อตามเดิม

ที่นี้ฆ่าแล้วให้อามากองไว้ในห้อง แล้วให้ฟังพิจารณาโดยแยกกาย ให้เห็นเป็นของปฏิภูลโสโครก ของเน่าของเหม็น ของน่ากลัว น่าเบื่อหน่ายที่สุด ให้บริการมในใจว่า กองเหล่านี้เขาก็ไม่รู้ว่าเขาเป็น กองอะไรใดๆ ทั้งสิ้น มันเป็นสิ่งที่ไม่มีใครเขาต้องการเสียแล้ว แม้แต่ตัวเราเองก็ไม่ต้องการเสียแล้ว เพราะมันไม่มีใครเป็นเจ้าของ

ข้อที่ห้า

เมื่อทำฝ่ายสมณะในชั่วโมงแรกผ่านไปแล้ว จึงรวบรวมสติให้เป็นกำลังมาน จังมาฟังฉานสติ เข้าไปตรงตั้งจุมุกหัก คือฟังต่อสู้อารมณ์อยู่ตรงตั้งจุมุกหักนั่นเอง มันคิดปรุงแต่งไปกับอารมณ์ หรือไม่ก็ตาม ก็ให้ฟังฉานสติปักไว้ตรงตั้งจุมุกหักตลอดเวลา

เม้มริมฝีปากไว้

กดลิ้นไว้บนเพดาน

กดฟันเข้าหากันไว้

เหลือบนัยน์ตาขึ้นข้างบน ทำนัยน์ตาเหลือบเข้าข้างใน

ทำนัยน์ตาให้ตั้งเท่าที่จะทำได้

มันคิดปรุงแต่งอยู่ลึกหรือตื้น ก็ให้ฟังฉานสติเข้าไปชนอารมณ์อย่างรวดเร็ว

ฟังฉานสติให้เร็วปานสายฟ้าผ่า

สติซ้อนสติ ความคิดซ้อนความคิด ให้ฟังฉานสติเข้าไปชนอารมณ์อยู่ตลอดเวลาที่

การฟังต้องเอาชีวิตเป็นเดิมพัน คือยอมมอบกายถวายชีวิต ยอมตายคาที่จริงๆ

วิธีฟังมี 2 วิธี คือถ้ามันผลอสติ มันคิดปรุงแต่งไปกับอารมณ์ภายนอก ก็ให้ฟังสติไปชนอารมณ์ ภายนอก มันคิดไปไกลไปไกลก็ตาม ให้รีบฟังอารมณ์ภายนอกให้เห็นเป็นซากอสุภะไปเลย แล้วให้ รีบฟังฉานสติอย่างรวดเร็วมาปักไว้ตรงตั้งจุมุกหักตามเดิม การฟังอย่าไปอยากรู้ว่าอะไรเป็นรูป อะไรเป็นนาม(ข้อนี้หมายความว่า เรากำหนดรู้เรื่อง รูปนาม ชั้นห้า อายุตนะ๑๒ ธาตุ ๑๘ มาจน ข้าของข้านาญแล้ว) เรามีหน้าที่ฟังอย่างเดียวเท่านั้น เราฝึกหัดใหม่ ถ้าเราฟังต่อสู้อารมณ์ไม่ ไหวจริงๆ ก็ให้นักบริการมในใจสักกระยะหนึ่งช่วยการฟังด้วย เช่นบริการมว่า ธาตุคืดๆๆๆๆ บริการมให้เกิดความสังเวชสลดใจ เบื่อหน่ายอารมณ์จริงๆ แล้วจึงกลับมาฟังต่อสู้อารมณ์ตาม เดิม ให้สำเนียงในใจว่า... **ความคิดก็คืออารมณ์ อารมณ์ก็คือความคิด**

(แผ่นที่ ๓)

(พิมพ์จากต้นฉบับเดิม ที่หลวงปู่สาวกโลกอุดร รมมปาโล ท่านแจกในงานปริวาสกรรม)

**เราต้องบากบั่นเพียรเพ่งชนิดยอมตายคาที่จริงๆ จึงจะถึงจุดหมายปลายทาง
คือถึงซึ่งความดับเข้าสู่กระแสพระนิพพาน**

ถ้าอินทรีย์แก่กล้าสุดขีดแล้ว ก็จะได้บรรลุถึงองค์ฌานสัญญาเวทิตินิโรธ ถึงขั้นอรหนต์ ตัดกิเลสเป็น
สมุจเฉตพหุทานในชาติปัจจุบันนี้ได้อย่างแน่นอน (ขั้นตอนต้องฟังการบรรยายประกอบ)

หมายเหตุ การปฏิบัติทุกข้อให้ทำอยู่ในอิริยาบถเดียว

เช่นเรานั่งสมาธิชั่วโมงแรก ให้เราทำตามข้อที่ ๑ ถึงข้อที่ ๔ เมื่อทำชำนาญแล้ว จะทำข้อใดข้อหนึ่ง
ก็ได้ คือทำให้เกิดสังเวช สลดใจ เกิดนิพพิทาความ เบื่อหน่ายในร่างกายตนเอง และร่างกายผู้อื่นจริงๆ
คือเบื่อหน่ายแทบจะผูกคอตายนั่นแหละ

ชั่วโมงต่อไปจึงปฏิบัติตามข้อที่ ๕

สำหรับข้อ ๕ นี้ ให้ทำแบบมอบกายถวายชีวิต

คือทำแบบยอมตายคาที่จริงๆ

ไม่ว่าจะทำแต่เฉพาะกลางคืนนะ กลางวันก็ให้ทำอย่าให้ขาดตอน

จะยืนเดินนั่งนอนต้องเพ่งฌานสติเข้าไปจนอารมณ์ทุกอิริยาบถ

ให้ทำจนสุดวัดสุดเหวี่ยงจึงจะได้ผล

พิเศษ ถ้าหากท่านใดจะขอปฏิบัติเอาชาตินี้ภพนี้ เป็นภพเป็นชาติที่สุดท้ายของการเวียนว่ายตายเกิด
จริงๆ ต้องไปให้หลวงพ่อโลกอุดร สอบประวัติสอบอารมณ์เป็นการส่วนตัวเสียก่อน เมื่อหลวงพ่อ
พยากรณ์และอนุโมทนาแล้วจึงหาขันธ์ห้าไปขอขมาขอบพระกรรมฐานแสดงตนเป็นศิษย์กับอาจารย์
ต่อกันตามอริยะประเพณี แล้วหลวงพ่อก็จะให้อารมณ์พระกรรมฐานต่อไป

เรื่องขอขมาขอบพระกรรมฐานแสดงตนเป็นศิษย์กับอาจารย์ต่อกันนั้น

ความจริงหลวงพ่อก็ไม่อยากให้ทำหรอก และหลวงพ่อก็ไม่เป็นคนถือตัวอะไรเลย

แต่เพื่อลดทิฐิมานะของนักปฏิบัติ และมันขัดข้องต่ออริยะประเพณีอันดีงามในทางพระ-
พุทธศาสนา ก็ขอให้เข้าใจ เพราะที่ผ่านๆ มา มีภิกษุสามเณรเอาวิธีของหลวงพ่อบริโภคปฏิบัติ แต่ไม่
ได้ผลเท่าที่ควร หรือแทบไม่ได้ผลเลย ก็เพราะเขายังมีทิฐิมานะไม่ยอมก้มหัวให้ใครๆ ไม่มาขอขมาขอ
บพระกรรมฐานโดยเคารพนอบน้อมนั่นเอง จึงไม่บังเกิดผลอะไรกับเขาเลย

.....จากหลวงพ่อโลกอุดร.....

(แผ่นที่ ๔)

(พิมพ์จากต้นฉบับเดิม ที่หลวงปู่สาวกโลกอุดร รมมปาโล ท่านแจกในงานปริวาสกรรม)

การออกเที่ยวเทศนาของสาวก

เพื่อย่อยกพระพุทธศาสนา

เพื่อเชิดชูคำสอนศาสนา

ให้เจิดจ้าไปชั่วนิรันดร

หลวงปู่สาวกโลกอุดร อนุมปาโล